

การคำนวณอุกเบนอย่างเหมาะสมสำหรับคานค่อนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน

นางสาวชัญญาภรณ์ วันเดียง

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาชีวกรรมโยธา ภาควิชาชีวกรรมโยธา

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2550

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

OPTIMAL DESIGN OF PARTIALLY PRESTRESSED CONCRETE CONTINUOUS BEAMS

Miss Thanyaporn Wanlieng

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Engineering Program in Civil Engineering

Department of Civil Engineering

Faculty of Engineering

Chulalongkorn University

Academic Year 2007

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การดำเนินวิธีออกแบบอย่างเหมาะสมสำหรับความต้องการ
อัคแดรจบางส่วน

โดย

นางสาวธัญญาภรณ์ วันเดียง

สาขาวิชา

วิศวกรรมโยธา

อาจารย์ที่ปรึกษา

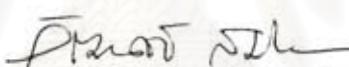
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนชัย สมิทธากร

คณะกรรมการศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

 กรรมบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.ชิราtip ลาวัณย์ศรี)

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ทวัชัย เทพชาตรี)

 อายุรแพทย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนชัย สมิทธากร)

 กรรมการ
(ดร.ประเสริฐ มุทพานต์)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธัญญากร พันธุ์ : การคำนวณออกแบบบัวงเหມะสมสำหรับคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบังส่วน.

(OPTIMAL DESIGN OF PARTIALLY PRESTRESSED CONCRETE CONTINUOUS BEAMS)

อ. ที่ปรึกษา : ผศ. ดร. วัฒนชัย สมิทธากร, 76 หน้า.

งานวิจัยนี้ได้เสนอวิธีการคำนวณออกแบบบัวงเหມะสมสำหรับคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบังส่วน โดยใช้วิธีอัตราส่วนอัดแรง ซึ่งเสนอโดย Naaman และ Siniaksorn ในการออกแบบ ถ้างอกอิงตามมาตรฐาน ACI 318M-02 เพื่อให้สอดคล้องตามข้อกำหนดที่สภาวะถ่ายแรง สภาวะรับน้ำหนักใช้งาน สภาวะรับน้ำหนักประลักษ์ และข้อกำหนดอื่นๆ การคำนวณออกแบบบัวงเหມะสม กำหนดให้ราคาร่วมของคานคอนกรีต เหล็กเสริมอัดแรง เหล็กเสริมไม่อัดแรง เหล็กเสริมรับแรงเฉือน และไม้แบบ เป็นพิจารณาเป็นหมาย เพื่อให้ได้คานคอนกรีตต่อเนื่อง อัดแรงบังส่วนที่เหมาะสมทั้งด้านกำลังและราคา

ผลการศึกษากรณีตัวอย่างพบว่า การคำนวณออกแบบบัวงเหມะสมในงานวิจัยนี้ จะประหยัดราคาก่อสร้างได้ประมาณ 12% เมื่อเปรียบเทียบกับการออกแบบเป็นคานคอนกรีตอัดแรงแบบปกติ นอกจากนี้ยังพบว่า การเปลี่ยนขนาดความลึกของหน้าตัดคานที่เหมาะสมจะสามารถช่วยลดราคาค่าก่อสร้างได้อีกด้วย

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา วิศวกรรมโยธา
สาขาวิชา วิศวกรรมโยธา
ปีการศึกษา 2550

ลายมือชื่อนิสิต.....สุนทรภรณ์ วงศ์เจริญ
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ดร.วัฒนชัย สมิทธากร

4770308621 : MAJOR CIVIL ENGINEERING

KEY WORD: OPTIMAL DESIGN / PARTIALLY PRESTRESSED / CONTINUOUS BEAM

THANYAPORN WANLIENG : OPTIMAL DESIGN OF PARTIALLY PRESTRESSED CONCRETE CONTINUOUS BEAMS. THESIS ADVISOR : ASST.PROF.WATANACHAI SMITTAKORN, Ph.D., 76 pp.

This research presents an optimal design method for partially prestressed concrete continuous beams. The design is based on partial prestressing ratio (PPR) concept proposed by Naaman and Siriaksorn. Following the ACI building code (ACI 318M-02) the structures must satisfy the requirements at prestress transfer, at service, at ultimate and so on. The optimal design appoints the total cost of concrete, prestressing tendons, nonprestressed reinforcement, stirrups, and formwork as the objective function. The solution is sought for the partially prestressed concrete continuous beam with sufficient strengths and optimal cost.

Results from case studies indicated that the optimal design reduce the construction cost by approximately 12% when comparing with the design of conventional prestressed concrete beam. Moreover, it is found that varying the depth of the beam to a more appropriate value can yield some further cost reduction.

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Department	Civil Engineering	Student's signature.....
Field of study	Civil Engineering	Advisor's signature.....
Academic year	2007	

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของ พศ.ดร.วัฒนชัย สมิทธากร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณายieldให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ยิ่งต่อ การวิจัย รวมทั้งช่วยตรวจสอบ แก้ไขส่วนที่บกพร่องต่างๆ และติดตามดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ตั้งแต่เริ่มต้นวิจัย จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่ม

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณ เทพชาตรี ประธานคณะกรรมการ และ ดร.ทรงเกียรติ มธุพยนต์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำชี้แนะที่เป็นประโยชน์เพื่อให้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ท้ายสุดนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และให้กำลังใจแก่ข้าพเจ้า ด้วยความเต็มใจเสมอมา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
กิตติกรรมประกาศ.....	๓
สารบัญ.....	๔
สารบัญตาราง.....	๕
สารบัญภาพ.....	๖
คำอธิบายสัญลักษณ์.....	๗

บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	2
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย.....	2
 บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.2 ทฤษฎีของงานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน.....	6
2.2.1 การวิเคราะห์ผลของการอัดแรง.....	7
2.2.2 การคำนวณออกแบบงานคอนกรีตอัดแรงบางส่วนโดยใช้อัตราส่วน	
ของการอัดแรง(Partial Prestressing Ratio, PPR).....	8
2.2.3 การวิเคราะห์หน่วยแรงในคอนกรีต เหล็กเสริม ไม่มีอัดแรง	
และเหล็กเสริมอัดแรง.....	9
2.2.4 การวิเคราะห์กำลังประดับ.....	13
2.2.5 การวิเคราะห์การแอล้อตัว (Deflection) และการ โค้งตัว (Camber).....	15
2.2.6 การวิเคราะห์ความกว้างรองแท้กร้าว.....	19
2.3 ข้อกำหนดของการออกแบบ.....	20
2.3.1 หน่วยแรงในคอนกรีต.....	20
2.3.2 ข้อกำหนดของหน่วยแรงในเหล็กเสริมอัดแรง.....	21

	หน้า
2.3.3	ข้อกำหนดของการแอ่นตัว 23
2.3.4	ความกว้างรอยแตกร้าวสูงสุด (Maximum crack width)..... 23
2.3.5	ข้อกำหนดเกี่ยวกับแรงเฉือน..... 24
บทที่ 3	ขั้นตอนและวิธีการวิจัย..... 27
3.1	ขั้นตอนการวิจัย..... 27
3.2	วิธีการออกแบบคานคอนกรีตอัดแรงบางส่วน โดยใช้ค่าอัตราส่วนการอัดแรง (PPR)..... 27
3.3	สมการเพิ่มเติม..... 31
บทที่ 4	การวิเคราะห์และเปรียบเทียบผล..... 33
4.1	รายงานการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลตัวอย่างที่ 1..... 33
4.2	รายงานการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลตัวอย่างที่ 2..... 37
4.3	รายงานการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลตัวอย่างที่ 3..... 41
บทที่ 5	สรุปผลและข้อเสนอแนะ..... 43
5.1	สรุปผล..... 43
5.2	ข้อเสนอแนะ..... 43
รายการอ้างอิง.....	44
ภาคผนวก	46
รายงานผลการคำนวณออกแบบ ของตัวอย่างที่ 1.....	47
รายงานผลการคำนวณออกแบบ ของตัวอย่างที่ 2.....	54
รายงานผลการคำนวณออกแบบ ของตัวอย่างที่ 3.....	65
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	75

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 2.1	ค่าตัวคูณเพื่อกำนัณการแอนต์วที่เกิดขึ้นในระยะยา.....	19
ตารางที่ 2.2	พิกัดความกว้างรอยแตกร้าวสูงสุดที่ยอมให้.....	23
ตารางที่ 4.1	ผลการวิเคราะห์และออกแบบจากงานวิจัย กับผลจาก Naaman และ Siriaksorn ที่ $PPR = 0.72$	36
ตารางที่ 4.2	เปรียบเทียบผลการคำนวณออกแบบอย่างเหมาสมจากงานวิจัย กับผลการคำนวณออกแบบของ Naaman และ Siriaksorn.....	37
ตารางที่ 4.3	ผลการคำนวณออกแบบจากงานวิจัย และจากตัวอย่างของ ดร.นรศ.....	41
ตารางที่ 4.4	เปรียบเทียบราคาก่อสร้างที่ความลึกของหน้าตัดคานต่างๆกัน.....	42

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ		หน้า
รูปที่ 2.1	โนเมนต์หลัก โนเมนต์รอง โนเมนต์สุทธิ และแนวแรงอัดลัพธ์เนื่องจากการอัดแรงในคานต่อเนื่อง.....	6
รูปที่ 2.2	แรงพุ่งและโนเมนต์ที่เกิดจากแนวเหล็กเสริมอัดแรง.....	8
รูปที่ 2.3	หน้าตัดของคานหลังเกิดการแตกร้าว.....	11
รูปที่ 2.4	แสดงหน้าตัด หน่วยการยึดหดและแรงกระทำ.....	13
รูปที่ 2.5	โนเมนต์ความเนื้อของคานแตกร้าว โนเมนต์ความเนื้อประสีทชิพล และความสัมพันธ์ระหว่าง โนเมนต์กับค่าการแอล์ตัวแบบเชิงเส้นคู่.....	17
รูปที่ 3.1	แผนภาพ Flow chart !!แสดงขั้นตอนการออกแบบ.....	30
รูปที่ 3.2	แสดงระยะการเสริมเหล็กเสริมไม่อัดแรงที่หน้าตัดต่างๆ.....	32
รูปที่ 4.1	แสดงหน้าตัดคาน และแนวการวางเหล็กเสริมอัดแรง ตัวอย่างที่ 1 (หน่วย : เมตร).....	35
รูปที่ 4.2	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าอัตราส่วนการอัดแรงกับราคาก่อสร้าง ตัวอย่างที่ 1.....	36
รูปที่ 4.3	แสดงหน้าตัดคาน และแนวการวางเหล็กเสริมอัดแรง ตัวอย่างที่ 2 และ 3 (หน่วย : เมตร).....	38
รูปที่ 4.4	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าอัตราส่วนการอัดแรงกับราคาก่อสร้าง ตัวอย่างที่ 2.....	40
รูปที่ 4.5	แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดความลึกของหน้าตัดคาน เบริกเทียบกับราคา.....	42

ลักษณะของบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำอธิบายสัญลักษณ์

a	ความลึกของบล็อกหน่วยแรงรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าเทียบเท่า
A	พื้นที่หน้าตัดหั้งหมุดของคอนกรีต
A_b	พื้นที่หน้าตัดคอนกรีตในส่วนที่รับแรงดึงต่อเหล็กเสริมหนึ่งเส้น
A_f	พื้นที่ผิวของไม้แบบ
A_{pf}	พื้นที่ของเหล็กเสริมที่ทำให้เกิดหน่วยแรงอัดในตัวแกน
A_{ps}	พื้นที่ของเหล็กเสริมอัดแรงในกลุ่มรับแรงดึง
A_s	พื้นที่ของเหล็กเสริมไม่อัดแรงในกลุ่มรับแรงดึง
$A_{s,b}$	ปริมาณเหล็กเสริมไม่อัดแรงที่หน้าตัดวิกฤตที่ก่อขึ้นกลางคาน
$A_{s,t}$	ปริมาณเหล็กเสริมไม่อัดแรงที่หน้าตัดวิกฤตที่จุดรองรับ
A'_s	พื้นที่หน้าตัดของเหล็กเสริมไม่อัดแรงที่รับแรงอัด
A_v	พื้นที่หน้าตัดของเหล็กเสริมรับแรงเฉือน
b	ความกว้างของคานด้านที่เกิดหน่วยแรงอัด
b_w	ความกว้างของเอวคาน
C_c	ราคาก่อสร้างค่าแรงต่อปริมาตรคอนกรีต
C_f	ราคาก่อสร้างค่าแรงต่อพื้นที่ไม้แบบ
C_p	ราคาก่อสร้างค่าแรงต่อน้ำหนักเหล็กเสริมอัดแรง
C_s	ราคาก่อสร้างค่าแรงต่อน้ำหนักเหล็กเสริมไม่อัดแรง
C_t	ราคารวมทั้งหมุดของคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน
d	ระยะจากผิวรับแรงอัด (Compressive fiber) ถึงจุดศูนย์ถ่วงของแรงดึงในเหล็กเสริม
d_c	ระยะห้ามคอนกรีตถึงตำแหน่งเหล็กเสริมไม่อัดแรง
d_p	ระยะจากผิวรับแรงอัดจนถึงจุดศูนย์ถ่วงของเหล็กเสริมอัดแรง
d_s	ระยะจากผิวรับแรงอัดจนถึงจุดศูนย์ถ่วงของเหล็กเสริมไม่อัดแรง
e	ระยะเยื่องศูนย์
E_c	โมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีต
E_{ps}	โมดูลัสยึดหยุ่นของเหล็กเสริมอัดแรง
E_s	โมดูลัสยึดหยุ่นของเหล็กเสริมไม่อัดแรง
f'_{ci}	กำลังอัดประดับของคอนกรีตชนิดถ่ายแรง
f'_c	กำลังอัดประดับของคอนกรีตเมื่ออายุ 28 วัน

f_d	หน่วยแรงคงกริบบริเวณผิวที่เกิดการแตกร้าวนៅองจากน้ำหนักงาน
f_{pc}	หน่วยแรงอัดในคงกริบบริเวณศูนย์ถ่วงของหน้าตัดเนื่องจากการอัดแรง
f_{pe}	หน่วยแรงคงกริบบริเวณผิวที่เกิดการแตกร้าวนៅองจากการอัดแรง
f_{pi}	หน่วยแรงดึงของเหล็กเสริมอัดแรงขณะถ่ายแรง
f_{ps}	หน่วยแรงดึงระบุในเหล็กเสริมอัดแรง
f_{pu}	กำลังดึงประดับของเหล็กเสริมอัดแรง
f_{py}	กำลังดึงครากของเหล็กเสริมอัดแรง
f_r	โมดูลัสของการแตกร้าว
f_s	หน่วยแรงดึงในเหล็กเสริม
f_{se}	หน่วยแรงดึงประสิทธิผลของเหล็กเสริมอัดแรง
f_t	หน่วยแรงดึงที่ผิว
F_{pu}	กำลังดึงประดับของเหล็กเสริมอัดแรง
I	โมเมนต์ความเนื้อยของหน้าตัดงาน
$I_{cont.end}$	โมเมนต์ความเนื้อยประสิทธิผลที่ปลายงานค้านต่อ กับงาน
I_{cr}	โมเมนต์ความเนื้อยของหน้าตัดงานแตกร้าว
I_e	โมเมนต์ความเนื้อยประสิทธิผล
I_{e1}, I_{e2}	โมเมนต์ความเนื้อยประสิทธิผลที่ปลายงานทั้งสองข้าง
I_g	โมเมนต์ความเนื้อยของหน้าตัดงาน
I_m	โมเมนต์ความเนื้อยประสิทธิผลที่กึ่งกลางงาน
L	ความยาวทั้งหมดของงาน
L_b	ระยะเสริมเหล็กเสริมไม้อัดแรงที่หน้าตัดวิกฤตที่กึ่งกลางงาน
L_{ps}	ความยาวของเหล็กเสริมอัดแรง
L_t	ระยะเสริมเหล็กเสริมไม้อัดแรงที่หน้าตัดวิกฤตที่จุดรองรับ
L_v	ความยาวเหล็กเสริมรับแรงเฉือน 1 ปลอก
M	ผลรวมของโมเมนต์รอบจุดศูนย์ถ่วงของเหล็กเสริมอัดแรงเท่ากับ
M_{cr}	โมเมนต์ที่เพิ่มจากโมเมนต์ของน้ำหนักงานที่ทำให้เกิดการแตกร้าว เนื่องจากผลของโมเมนต์ที่หน้าตัดที่พิจารณา
M_g	โมเมนต์เนื่องจากน้ำหนักของงาน
M_{\max}	โมเมนต์เพิ่มส่วน (factored moment) ที่มากที่สุด เนื่องจากน้ำหนักบรรทุก ทั้งหมดยกเว้นน้ำหนักงานที่หน้าตัดพิจารณา
M_{net}	โมเมนต์ภายในสุทธิ (Net moment)
M_p	โมเมนต์ดัดจากผลของการอัดแรง

M_{pri}	โมเมนต์หลัก (Primary moment)
M_{sd}	โมเมนต์เนื่องจากน้ำหนักบรรทุกคงที่เพิ่มเติม
M_{sec}	โมเมนต์รอง (Secondary moment)
M_u	โมเมนต์ดัดประดับ
M_{ll}	โมเมนต์เนื่องจากน้ำหนักบรรทุกจร
N_v	จำนวนปลอกของเหล็กเสริมรับแรงเฉือน
P	แรงอัด
P_e	แรงอัดประสีทชิพล
S	ระบบห่างของเหล็กเสริมรับแรงเฉือน
V_c	กำลังด้านทานแรงเฉือนของคอนกรีต
V_{ci}	กำลังด้านทานแรงเฉือนกรณีการแตกคร้ำเนื่องจากผลร่วมกันของโมเมนต์และแรงเฉือน
V_{cw}	กำลังด้านทานแรงเฉือนกรณีการแตกคร้ำเนื่องจากผลของแรงเฉือน
V_d	แรงเฉือนเนื่องจากน้ำหนักตัวคานที่หน้าตัดที่พิจารณา
V_i	แรงเฉือนเพิ่มส่วน (factored shears) เนื่องจากน้ำหนักบรรทุกทั้งหมดยกเว้นน้ำหนักคานที่หน้าตัดพิจารณา
V_{net}	แรงเฉือนภายในสุทธิ
V_p	แรงประกอบย่อยแนวคิงของแรงอัดในเหล็กเสริมอัดแรงที่หน้าตัดที่พิจารณา
V_{pri}	แรงเฉือนหลัก
V_s	กำลังด้านทานแรงเฉือนของเหล็กเสริมรับแรงเฉือน
V_{sec}	แรงเฉือนรอง
V_u	แรงเฉือนเพิ่มส่วนที่ต้องการออกแบบ
W_{max}	ความกว้างรอยแตกคร้ำว้างสุด
y_b	ระยะจากแกนสะเทินไปยังผิวล่างของหน้าตัด
y_t	ระยะจากแกนสะเทินไปยังผิวนบนของหน้าตัด
δ_G	การแอ่นตัวเนื่องจากน้ำหนักตัวเอง
δ_{LL}	การแอ่นตัวเนื่องจากน้ำหนักบรรทุกจร
δ_P	การโถงตัวเนื่องจากการอัดแรง
δ_{SD}	การแอ่นตัวเนื่องจากน้ำหนักบรรทุกคงที่เพิ่มส่วน
ϕ	แนวเหล็กเสริมอัดแรง

Δf_{ps}	หน่วยแรงในเหล็กเสริมอัดแรงที่เปลี่ยนไป เทียบกับหน่วยแรงในลวด อัดแรงเมื่อความเครียดในคอนกรีตที่ระดับเหล็กเสริมเท่ากับศูนย์ $(\varepsilon_{cs} = 0)$
γ_p	ตัวคูณสำหรับเหล็กเสริมอัดแรง
β	อัตราส่วนระหว่างระยะจากผิวรับแรงดึงถึงถึงแกนสะทิ้น และระยะศูนย์ ถ่วงเหล็กเสริมถึงแกนสะทิ้น
ω_s	หน่วยน้ำหนักของเหล็ก
$\bar{\omega}$	ค่าดัชนีเหล็กเสริมเฉลี่ย

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การก่อสร้างในปัจจุบันได้มีการนำระบบคานคอกนกรีตอัดแรงมาใช้งานกันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากคานคอกนกรีตอัดแรงมีข้อได้เปรียบนេះคือคานคอกนกรีตไม่อัดแรง คือสามารถรับน้ำหนักได้มากขึ้นและเกิดการแย่นด้านน้อยกว่า แม้จะมีขนาดหน้าตัดที่เท่ากัน อย่างไรก็ตามคานคอกนกรีตอัดแรงที่ยังมีข้อด้อย คือมีราคาค่าก่อสร้างที่สูงกว่า และบริมาณแรงอัดคานที่มีค่าสูง อาจทำให้เกิดการแตกร้าวที่ปลายคาน และคานอาจเกิดการโถงดัวขึ้นมากในขณะที่ไม่รับแรง

คานคอกนกรีตอัดแรงบางส่วน คือคานคอกนกรีตที่ประกอบด้วยเหล็กเสริมอัดแรง และเหล็กเสริมไม่อัดแรง ซึ่งหลักการดังกล่าวจะช่วยให้ขนาดของคานคอกนกรีตอัดแรง และการแตกร้าวที่ปลายคานลดลง นอกเหนือไปจากนี้ยังทำให้คานมีความหนาเพิ่มขึ้นด้วย ในงานวิจัยนี้จะพิจารณาการออกแบบคานคอกนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน เนื่องจากคานต่อเนื่องมีข้อดีกว่าคานช่วงเดียวคือ ความสามารถในการรับแรงกระทำเพิ่มขึ้น ค่าโมเมนต์ และการโถงตัวจะน้อยลง และความต่อเนื่องของโครงสร้างยังช่วยลดความวบติดต่อเนื่องได้ กล่าวคือเมื่อเกิดการวบติดขึ้นที่จุดหนึ่งในโครงสร้าง ไม่ได้ทำให้ทั้งโครงสร้างเกิดการวบติด แต่จะมีการกระจายของแรงภายในเกิดขึ้น และทำให้โครงสร้างยังมีความเสถียรภาพอยู่ได้

การออกแบบคานคอกนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วนมีความยุ่งยากกว่าการออกแบบคานคอกนกรีตอัดแรงบางส่วนช่วงเดียว เนื่องจากต้องรับภาระในของคานคอกนกรีตต่อเนื่องอัดแรง บางส่วนสามารถเกิดแรงปฎิกิริยาขึ้นจากผลของการอัดแรง แม้จะไม่มีน้ำหนักบรรทุกใดๆมากระทำก็ตาม และแรงปฎิกิริยาที่จุดรองรับนี้ทำให้เกิดโมเมนต์ร่อง (Secondary moment) ขึ้น อย่างไรก็ตาม การออกแบบต้องสอนคล้องทั้งที่สภาวะถ่ายแรง สภาวะรับน้ำหนักใช้งาน และสภาวะรับน้ำหนักประลัย งานวิจัยนี้ได้ทำการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ขึ้นเพื่อใช้ในการคำนวณออกแบบคานคอกนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน เพื่อให้ได้ราคาค่าก่อสร้างที่ประหยัดที่สุด โดยที่โครงสร้างยังสามารถรับน้ำหนักใช้งานและน้ำหนักประลัยได้อย่างปลอดภัย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวิธีการออกแบบอย่างเหมาะสมสำหรับงานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน
2. พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับใช้ในการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสม เพื่อความสะดวกและลดความผิดพลาดที่มักเกิดขึ้นในการคำนวณด้วยมือ
3. ศึกษาและเปรียบเทียบผลที่ได้จากการออกแบบกับตัวอย่างในงานวิจัยอื่น

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยและสมมติฐานที่ใช้ในการวิจัยนี้มีดังต่อไปนี้

1. พิจารณาระบบอัดแรงภายหลัง (post-tensioned) ทั้งแบบมีและไม่มีแรงยึดเหนี่ยว
2. พิจารณาเฉพาะน้ำหนักบรรทุกแพร่ (uniform load) ที่กระทำในแนวตั้งเท่านั้น
3. พิจารณาเฉพาะแนวเหล็กเสริมอัดแรงเป็นรูปโค้งพาราโบลา และไม่มีการเยื่องศูนย์ที่ปลายคาน
4. พิจารณาความลึกประสิทธิภาพของเหล็กเสริมอัดแรงเท่ากันทุกหน้าตัดวิกฤต
5. พิจารณาคานที่มีหน้าตัดคงที่ตลอดความยาวคาน โดยจะพิจารณาหน้าตัดรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า รูปตัว T และรูปตัว I
6. พิจารณาออกแบบเฉพาะเหล็กเสริมรับแรงดึง และเหล็กเสริมรับแรงเฉือน
7. ไม่พิจารณาผลของแรงอัดที่บริเวณปลายคาน
8. ไม่พิจารณาผลของการปรับกระจาย荷荷ะเมนต์

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาผลงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีการออกแบบงานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน
2. พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสม

3. เปรียบเทียบผลที่ได้จากโปรแกรมกับตัวอย่างในงานวิจัยอื่น เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรม
4. ปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ถูกต้อง

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสมสมสำหรับงานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน ประกอบไปด้วย การศึกษาทฤษฎีของงานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรง การศึกษาวิธีออกแบบงานคอนกรีตอัดแรงบางส่วนโดยใช้ อัตราส่วนของการอัดแรง (Partial prestressing ratio, PPR) เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่เหมาะสมสมทั้งด้านกำลังและราคา

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานคอนกรีตอัดแรงบางส่วน สามารถแบ่งออกเป็น ส่วนของการออกแบบงาน ส่วนของการศึกษาพฤติกรรมของงาน และส่วนของการหาจุดเหมาะสม ด้วยวิธีต่างๆ

ในส่วนของการเสนอวิธีคำนวณออกแบบงานคอนกรีตอัดแรงบางส่วน ได้มีการเสนอไว้ หลายวิธี โดย Moustafa (1977) ได้เสนอวิธีการออกแบบโดยใช้แผนภาพความสัมพันธ์ (Interactive diagrams) เพื่อให้การวิเคราะห์หน้าตัดที่สภาวะรับน้ำหนักใช้งาน และสภาวะรับน้ำหนักประดับทำ ได้ง่ายขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วยแผนภาพความสัมพันธ์เพื่อออกแบบกำลังประดับสำหรับหน้าตัดครุป ลี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยให้สอดคล้องกับหน่วยการยึดหด และแผนภาพความสัมพันธ์สำหรับออกแบบ ความลึกรอยแตกร้าว และหน่วยแรงในเหล็กเสริมที่น้ำหนักใช้งาน Naaman และ Amnuayporn Siriaksorn (1979) ได้เสนอวิธีการออกแบบโดยใช้อัตราส่วนการอัดแรง (Partially prestress ratio, PPR) ซึ่งเป็นสัดส่วนของการรับแรงระหว่างเหล็กเสริมอัดแรง และเหล็กเสริมไม่อัดแรง เพื่อให้ หน้าตัดมีกำลังรับแรงดัดเพียงพอและสอดคล้องกับคุณสมบัติด้านการใช้งาน ต่อมา Inomata (1982) ได้เสนอวิธีการออกแบบปริมาณเหล็กเสริมอัดแรงและเหล็กเสริมไม่อัดแรง ให้สอดคล้องกับกำลัง รับแรงดัดประดับ และหน่วยแรงที่ยอมให้ในเหล็กเสริมที่สภาวะใช้งานในเวลาเดียวกัน โดยให้ หน่วยแรงในเหล็กเสริมที่สภาวะใช้งานเป็นตัวแปรในการควบคุมความกว้างของรอยแตกร้าว กำลัง ความลึก และการแอ่นตัว และ Rao (1991) ได้เสนอให้ใช้วิธีระดับของแรงอัด (Degree of prestress) โดยกำหนดให้ขนาดหน้าตัดงานเป็นตัวแปร เพื่อลดความยุ่งยากในการออกแบบ โดยหน่วยแรง ของงานคอนกรีตที่สภาวะถ่ายแรงไม่เกินหน่วยแรงที่ยอมให้ หน่วยแรงในเหล็กเสริมอัดแรง เหล็กเสริม ไม่อัดแรง และงานคอนกรีตที่สภาวะใช้งานมีค่าใกล้เคียงกับค่าที่ยอมให้

ในส่วนของการศึกษาพฤติกรรมของคานคอนกรีตอัดแรงบางส่วน และการวิเคราะห์หาค่าต่างๆที่เกี่ยวข้อง ได้มีการศึกษากันอย่างกว้างขวาง โดยอยยกตัวอย่างดังนี้ Harajli และ Naaman (1985) ทำการทดลองเพื่อสังเกตพฤติกรรมความล้า (Fatigue) ที่สภาวะต่างๆของคาน Harajli และ Hijazi (1991) เสนอวิธีการหาหน่วยแรงในเหล็กเสริมอัดแรงที่สภาวะประลัยในคานระบบไรเรงยีดเห็นี่ย瓦 ด้วยการวิเคราะห์แบบไรเรชิงส์ Boczkaj (1994) ได้เสนอวิธีการวิเคราะห์หน้าตัดคานด้วยการประยุกต์สูตรของคาร์ดัน (Cardan's formula) เพื่อหาผลเฉลยแม่นตรง (Exact solution) ของสมการกำลังสาม โดยผลที่ได้เป็นการกระจายของสมการ Sakr และ Lapos (1998) ทำการศึกษาการคืน การหดตัวของคานกรีต และหน่วยแรงคงของคานกรีต เนื่องจากผลการแตกร้าวที่เกิดขึ้นในคานประกอบตัวเนื่อง Chouman และ Al-Handasah (2003a, 2003b) ได้ทำการทำนายการเสื่อมลดของแรงดึงในเหล็กเสริมอัดแรง การเสื่อมลดของแรงอัดในคานกรีต และยังทำนายค่าการเอ่นตัวแบบทันทีทันใดและการแอลอนตัวระยะยาว โดยเปรียบเทียบกับผลการทดลองที่ทำขึ้นเป็นช่วงเวลามากกว่าหนึ่งปี Au, Du และ Cheung (2004) ได้ทำการทำนายหน่วยแรงที่เกิดขึ้นในเหล็กเสริมและในคานกรีตที่สภาวะใช้งานขององค์อาคารระบบไรเรงยีดเห็นี่ย瓦

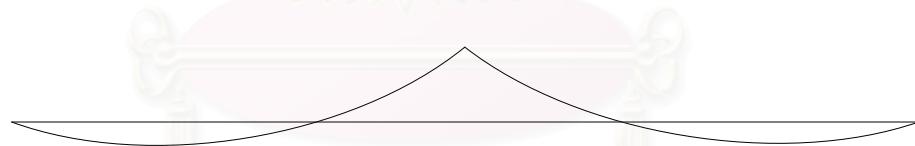
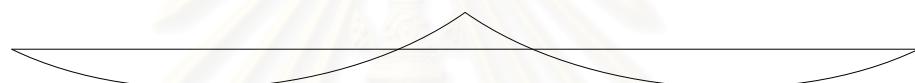
ในส่วนของการหาจุดเหมาะสมของการออกแบบคานคอนกรีตอัดแรงบางส่วน ได้มีการใช้วิธีต่างๆ โดย Saouma และ Murad (1984) ได้เสนอวิธีเพื่อหาราคาต่ำสุดสำหรับคานช่วงเดียว โดยใช้ Penalty-Function ควบคู่กับวิธี Quasi-Newton unconstrained ในการคำนวณหาราคาต่ำสุดของคานช่วงเดียว Khaleel และ Itani (1993) ใช้วิธี Sequential quadratic ในการคำนวณหาราคาต่ำสุดของคานช่วงเดียวเข่นกัน โดยให้ขนาดหน้าตัด ปริมาณเหล็กเสริมอัดแรง ปริมาณเหล็กเสริมไม่อัดแรง และระยะเรียงของเหล็กรับแรงเนื่องเป็นตัวแปร Al-Gahtani, Al-Saadoun และ Abul-Feilat (1995) ทำการเขียนโปรแกรมเพื่อหาราคาต่ำสุดของคานต่อเนื่อง 2 ช่วง และกนกอร แก้วนิรันต์ (2001) ใช้วิธี Simplex ในการคำนวณหาราคาต่ำสุดคานช่วงเดียว

สำหรับในงานวิจัยนี้จะทำการคำนวณออกแบบคานปริมาณเหล็กเสริมอัดแรง และปริมาณเหล็กเสริมไม่อัดแรงด้วยวิธีอัตราส่วนการอัดแรง (Partially prestress ratio, PPR) ที่หน้าตัดวิกฤตสูงสุด และออกแบบด้วยโมเมนต์ประลัยที่หน้าตัดวิกฤตอื่นๆ แล้วทำการตรวจสอบตามข้อกำหนด ACI318M-02 จากนั้นทำการคิดราคาค่าก่อสร้าง ซึ่งคิดราคาในส่วนของคานกรีต เหล็กเสริมอัดแรง เหล็กเสริมไม่อัดแรง เหล็กเสริมรับแรงเฉือน และไม้แบบ โดยจะทำการออกแบบในช่วง PPR ที่กำหนด และช่วงความลึกของหน้าตัดที่กำหนด ผลลัพธ์ที่ได้คือผลการคำนวณที่ได้จาก PPR และความลึกของหน้าตัดคานที่ให้ราคาดำสูดและผ่านตามข้อกำหนด

2.2 กฎภูมิของความคงร่องต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน

ผลของการอัดแรงในความคงร่องต่อเนื่องอัดแรง ทำให้เกิดโมเมนต์บันหน้าตัด 2 ส่วน คือ

ก) โมเมนต์หลัก (Primary moment, M_{pri}) มีค่าเท่ากับแรงอัด P คูณกับระยะเฉียงศูนย์ e
โมเมนต์หลักนี้เกิดขึ้นทั้งในความคงเดอร์มิเนต และความคงอินเดอร์มิเนต

รูปที่ 2.1 โมเมนต์หลัก โมเมนต์รอง โมเมนต์สูทชิ และแนวร่องอัดลักษ์เนื่องจากการอัดแรง
ในความคงต่อเนื่อง

ข) โมเมนต์รอง (Secondary moment, M_{sec}) เป็นโมเมนต์ที่เกิดจากแรงปฏิกิริยาเพิ่มเติมที่จุดรองรับเนื่องจากการอัดแรงในคานอินดีเทอร์มิเนต แต่ไม่เกิดในคานดีเทอร์มิเนต

โมเมนต์ภายในสุทธิ (Net moment, M_{net}) ที่หน้าตัดของคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรง จะมีค่าเท่ากับผลรวมของโมเมนต์หลัก M_{pri} และ โมเมนต์รอง M_{sec}

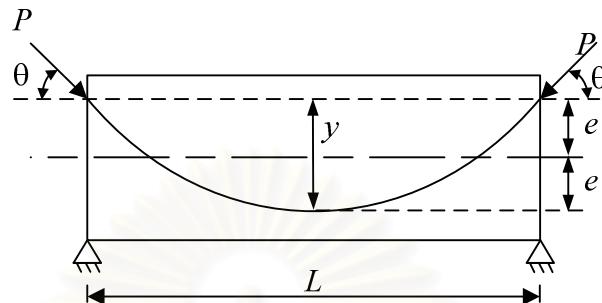
ทำงานเดียวกัน แรงเฉือนที่เกิดขึ้นที่หน้าตัดของคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรง เนื่องจากผลของการอัดแรงที่สามารถแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ แรงเฉือนหลัก V_{pri} และแรงเฉือนรอง V_{sec} แรงเฉือนหลักในคอนกรีตจะเท่ากับแรงอัด P คูณกับความลากด้านของแนวเหล็กเสริมอัดแรง ϕ ที่หน้าตัดที่พิจารณา ส่วนแรงเฉือนรองที่หน้าตัดคอกอนกรีตสามารถคำนวณได้จากแรงปฏิกิริยาเพิ่มเติมที่จุดรองรับเนื่องจากการอัดแรง และแรงเฉือนภายในสุทธิ V_{net} ที่หน้าตัดคอกอนกรีตของคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรง ก็จะมีค่าเท่ากับผลรวมของแรงเฉือนหลัก V_{pri} และแรงเฉือนรอง V_{sec}

จากที่ได้กล่าวมาแล้ว โมเมนต์สุทธิเนื่องจากการอัดแรงมีค่าเท่ากับผลรวมของโมเมนต์หลัก และโมเมนต์รอง โดยที่โมเมนต์หลักหาได้จากแรงอัด P คูณกับระยะเขียงศูนย์ e และโมเมนต์รองหาได้จากแรงอัด P คูณกับระยะขยับ a ดังนั้น โมเมนต์สุทธิหาได้จาก $-Pe + Pa$ จากรูปที่ 2.1(จ) จะเห็นว่าระยะห่างระหว่างแนวแรงอัดลักษณะของคอกอนกรีตกับแนวศูนย์กลางของหน้าตัดคาน e^* มีค่าเท่ากับ $-e + a$ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า โมเมนต์สุทธิเนื่องจากการอัดแรงสามารถหาได้จากแรงอัด P คูณกับระยะห่างระหว่างแนวแรงอัดลักษณะของคอกอนกรีตกับแนวศูนย์กลางของหน้าตัด e^*

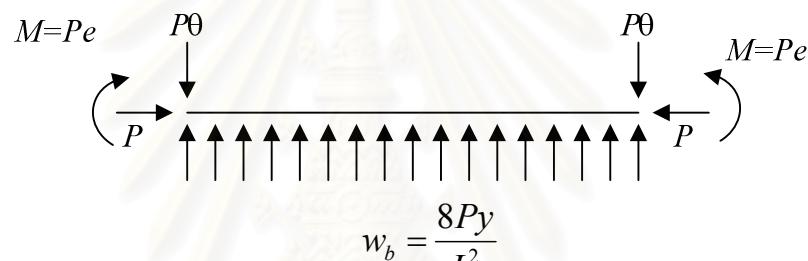
2.2.1 การวิเคราะห์ผลของการอัดแรง

การวิเคราะห์ผลของการอัดแรงในคานต่อเนื่อง นิยมใช้วิธีแรงพยุง (Load balancing method หรือ load equivalent method) การวิเคราะห์คานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงวิธีนี้ จะพิจารณาแรงพยุงระหว่างช่วงคานเนื่องจากการอัดแรงและแรงที่ปลายคานทิ้งสองข้าง เป็นแรงภายนอกที่กระทำต่อคาน แรงพยุงระหว่างช่วงคานที่เกิดจากการอัดแรงเป็นผลมาจากการเปลี่ยนมุมของแนวเหล็กเสริมอัดแรง การเปลี่ยนมุมที่เกิดขึ้นที่ตำแหน่งจุดรองรับภายในไม่ต้องนำมาคำนวณ เพราะไม่มีผลต่อค่าของ โมเมนต์ แรงที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนมุมที่จุดรองรับภายในนี้จะถ่ายลงสู่จุดรองรับโดยตรง และ โมเมนต์ที่ได้จากการวิเคราะห์เป็น โมเมนต์สุทธิที่เกิดขึ้นเนื่องจากการอัดแรงซึ่งมีค่าเท่ากับผลรวมของ โมเมนต์หลักกับ โมเมนต์รอง โมเมนต์หลักเป็น โมเมนต์ที่คำนวณได้โดยตรงจากแนวเหล็กเสริมอัดแรง จากนั้น โมเมนต์รองจึงสามารถคำนวณได้ ซึ่งมีค่าเท่ากับ โมเมนต์สุทธิหักออกด้วย โมเมนต์หลัก

ในงานวิจัยนี้จะพิจารณาเฉพาะแนวเหล็กเสริมอัดแรงเป็นรูปโค้งพาราโบลา ทำให้ได้แรงพยุงระหว่างช่วงคานและแรงกระทำที่ปลายคานดังรูปที่ 2.2

(ก) แนวเหล็กเสริมอัดแรง

(ข) แรงพยุงระหว่างช่วงคานและแรงกระทำที่ปลายคาน

รูปที่ 2.2 แรงพยุงและโมเมนต์ที่เกิดจากแนวเหล็กเสริมอัดแรง

2.2.2 การคำนวณออกแบบคานคอนกรีตอัดแรงบางส่วนโดยใช้อัตราส่วนของการอัดแรง (Partial Prestressing Ratio, PPR)

Naaman และ Amnuayporn Siriaksorn (1979) ได้ทำการประยุกต์ใช้สมการวิเคราะห์กำลังดัดประดับยึด โดยเสนอวิธีการออกแบบคานคอนกรีตอัดแรงบางส่วน ด้วยวิธีการกำหนดอัตราส่วนของการอัดแรง (Partial prestressing ratio, PPR) ซึ่งเป็นอัตราส่วนระหว่างโมเมนต์ดัดจากผลของการอัดแรง (M_p) และโมเมนต์ดัดประดับยึด (M_u)

$$PPR = \frac{M_p}{M_u} \quad (2.1)$$

$$PPR = \frac{A_{ps}f_{ps}\left(d_p - \frac{a}{2}\right)}{A_{ps}f_{ps}\left(d_p - \frac{a}{2}\right) + A_s f_y\left(d_s - \frac{a}{2}\right)} \quad (2.2)$$

และได้เสนอให้ใช้ระบบความลึกประสิตชิพล d แทน d_p และ d_s ในการคำนวณออกแบบ

$$d = \frac{A_{ps}f_{ps}d_p + A_s f_y d_s}{A_{ps}f_{ps} + A_s f_y} \quad (2.3)$$

โดยที่ d คือระยะจากผิวรับแรงอัด (compressive fiber) ถึงจุดศูนย์กลางของแรงดึงในเหล็กเสริม ดังนั้นสามารถเขียนสมการของ PPR ใหม่ได้ดังนี้

$$PPR = \frac{A_{ps}f_{ps}}{A_{ps}f_{ps} + A_s f_y} \quad (2.4)$$

นอกจากนี้ยังได้เสนอสมการหาค่า PPR สำหรับการเริ่มต้นการออกแบบไว้ด้วย คือ

$$PPR = \frac{1.4M_d}{1.4M_d + 1.7M_u} \quad or \quad \frac{M_d}{M_d + M_u} \quad (2.5)$$

และค่า PPR ที่แนะนำสำหรับโครงสร้างคอนกรีต อุปกรณ์ห้องน้ำ อยู่ในช่วง 0.29 ถึง 0.79

2.2.3 การวิเคราะห์หน่วยแรงในคอนกรีต เหล็กเสริมไม่อัดแรง และเหล็กเสริมอัดแรง

การวิเคราะห์หน่วยแรงในคอนกรีต แบ่งเป็นการวิเคราะห์ภายใต้หน้าตัดที่ไม่แตกร้าว และภายใต้หน้าตัดที่เกิดการแตกร้าว ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ก) หน่วยแรงดัดภายใต้หน้าตัดที่ไม่แตกร้าว

หน่วยแรงที่เกิดขึ้นในคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรง สามารถวิเคราะห์คล้ายกับการวิเคราะห์ คานคอนกรีตช่วงเดียวอัดแรงบางส่วน โดยที่โมเมนต์เนื่องจากน้ำหนักตัวเอง และโมเมนต์เนื่องจากน้ำหนักบรรทุกร่วม ต้องคำนวณจากระบบคานต่อเนื่อง และเนื่องจากการอัดแรงในคานต่อเนื่องทำ

ให้เกิดโน้ม-men ต้องบินออกเหนือจากโน้ม-men ที่หลัก ดังนั้นการวิเคราะห์ต้องรวมผลของโน้ม-men ต้องนี้เข้าไปด้วย ในทางปฏิบัติจะรวมผลของโน้ม-men ต้องเข้าไปกับโน้ม-men ที่หลักโดยเป็นโน้ม-men ต์สุทธิ แล้ว จึงใช้โน้ม-men ต์สุทธิในการคำนวณ และเนื่องจากโน้ม-men ต์สุทธิทำได้จากแรง P คูณกับระยะเยื่องศูนย์ของแนวแรงอัดลักษณะ e^* ดังนั้นการวิเคราะห์ในคานต่อเนื่องจึงใช้ e^* แทน e เพื่อร่วมผลของโน้ม-men ต้องเข้าไปในการคำนวณ ดังนั้นสมการทั่วไปของหน่วยแรงในคานคอนกรีตอัดแรงต่อเนื่องบางส่วน สามารถเขียนได้ดังนี้

$$\text{ขณะถ่ายแรง } f = \frac{A_{ps}f_{pi}}{A} \pm \frac{A_{ps}f_{pi}e^*y}{I} \mp \frac{M_g y}{I} \quad (2.6)$$

$$\text{ขณะรับน้ำหนักบรรทุกคงที่ } f = \frac{A_{ps}f_{se}}{A} \pm \frac{A_{ps}f_{se}e^*y}{I} \mp \frac{(M_g + M_{sd})y}{I} \quad (2.7)$$

$$\text{ขณะรับน้ำหนักบรรทุกร่วม } f = \frac{A_{ps}f_{se}}{A} \pm \frac{A_{ps}f_{se}e^*y}{I} \mp \frac{(M_g + M_{sd} + M_{ll})y}{I} \quad (2.8)$$

ที่สภาวะถ่ายแรงซึ่งหน้าตัดคานยังไม่เกิดการแตกร้าว สามารถเขียนสมการการคำนวณค่าหน่วยแรงในคานคอนกรีตที่ระดับต่างๆ ได้ดังนี้

$$\text{ที่ระดับผิวน } f_{ct} = \frac{A_{ps}f_{pi}}{A} - \frac{A_{ps}f_{pi}e^*y_t}{I} + \frac{M_g y_t}{I} \quad (2.9)$$

$$\text{ที่ระดับผิวล่าง } f_{cb} = \frac{A_{ps}f_{pi}}{A} + \frac{A_{ps}f_{pi}e^*y_b}{I} - \frac{M_g y_b}{I} \quad (2.10)$$

$$\text{ที่ระดับเหล็กเสริมอัดแรง } f_p = \frac{A_{ps}f_{pi}}{A} + \frac{A_{ps}f_{pi}e^*e}{I} - \frac{M_g e}{I} \quad (2.11)$$

$$\text{ที่ระดับเหล็กเสริมไม้อัดแรง } f_s = \frac{A_{ps}f_{pi}}{A} + \frac{A_{ps}f_{pi}e^*(d_s - y_t)}{I} - \frac{M_g (d_s - y_t)}{I} \quad (2.12)$$

ที่สภาวะใช้งานซึ่งคานยังไม่เกิดการแตกร้าว สามารถเขียนสมการการคำนวณค่าหน่วยแรงคล้ายกับที่สภาวะถ่ายแรง โดยเปลี่ยน f_{pi} เป็น f_{se} และ M_g เป็น $M_g + M_{sd}$ เมื่อรับน้ำหนักบรรทุกคงที่ และเป็น $M_g + M_{sd} + M_{ll}$ เมื่อรับน้ำหนักบรรทุกร่วม

เมื่อ	f_{pi}	=	หน่วยแรงคงของเหล็กเสริมอัดแรงขณะถ่ายแรง
	f_{se}	=	หน่วยแรงคงประสีทิชผลของเหล็กเสริมอัดแรง
	A_{ps}	=	พื้นที่ของเหล็กเสริมอัดแรง

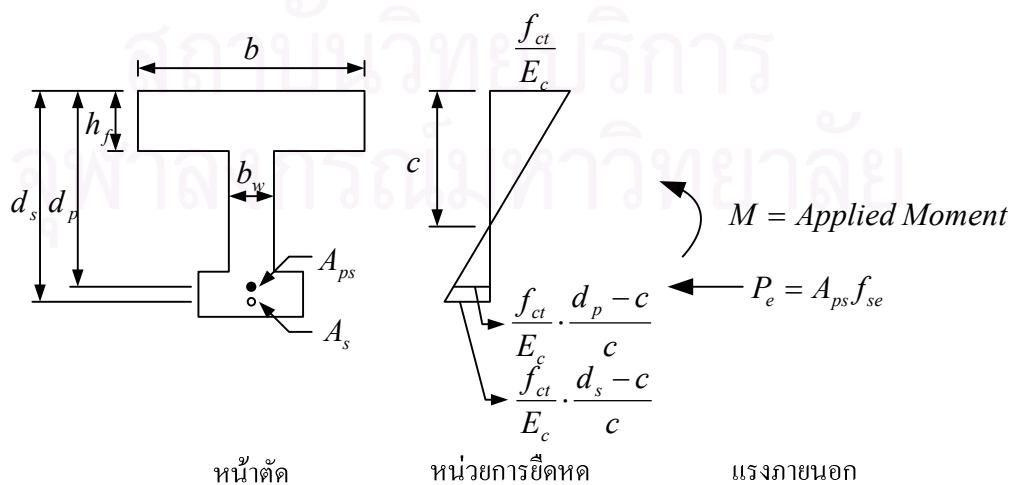
A	=	พื้นที่หน้าตัดทั้งหมดของคอนกรีต
M_g	=	โมเมนต์เนื่องจากน้ำหนักของคาน
M_{sd}	=	โมเมนต์เนื่องจากน้ำหนักบรรทุกคงที่เพิ่มเติม
M_{ll}	=	โมเมนต์เนื่องจากน้ำหนักบรรทุกจร
I	=	โมเมนต์ความเฉื่อยของหน้าตัดคาน
y_t	=	ระยะจากแกนสะเทินไปยังผิวนของหน้าตัด
y_b	=	ระยะจากแกนสะเทินไปยังผิวล่างของหน้าตัด

ข) หน่วยแรงดัดภายในให้หน้าตัดที่แตกร้าว (Inomata, 1982)

การวิเคราะห์หน้าตัดคานคอนกรีตอัดแรงที่สภาวะใช้งาน สามารถพิจารณาจากหน้าตัดที่มีแรงอัดขนาดเท่ากับ แรงภายนอกที่ทำให้หน่วยการยึดหยุ่นที่ตำแหน่งเหล็กเสริมอัดแรงมีค่าเท่ากับศูนย์ (decompression force) และ โมเมนต์มากกระทำ แต่เนื่องจากแรงนี้มีค่าแตกต่างน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับแรงอัดประสิทธิ์ผล (P_e) และอยู่ในด้านเชิงอนุรักษ์ (conservative side) ดังนั้นจึงพิจารณาให้แรงอัดที่กระทำต่อหน้าตัดเท่ากับ P_e

การวิเคราะห์หน่วยแรงของคอนกรีต เหล็กเสริม ไม่อัดแรง และเหล็กเสริมอัดแรง ที่สภาวะรับน้ำหนักใช้งาน ใช้หลักการสมดุลของแรง โดยมีข้อสมมติฐานดังนี้

- หน้าตัดของคานสามารถตรวจสอบระนาบของการดัด
- หน้าตัดก่อนและหลังการดัดยังคงเป็นระนาบ
- ที่สภาวะน้ำหนักใช้งาน ความสัมพันธ์ของหน่วยแรงและความเครียดของคอนกรีตและเหล็กเสริมเป็นแบบเชิงเส้น
- ไม่พิจารณากำลังดึงในคอนกรีต

รูปที่ 2.3 หน้าตัดของคานหลังเกิดการแตกร้าว

จากหลักสมดุล ผลรวมของแรงบนหน้าตัดจะเท่ากับ P_e และผลรวมของโมเมนต์รอบจุดศูนย์ถ่วงของเหล็กเสริมอัดแรงเท่ากับ M ดังสมการ

$$\frac{f_{ct}}{2c} \left\{ bc^2 - (b - b_w)(c - h_f)^2 \right\} - n \frac{f_{ct}}{c} \left\{ A_{ps}(d_p - c) + A_s(d_s - c) \right\} = P_e \quad (2.13)$$

$$\begin{aligned} \frac{f_{ct}}{2c} \left\{ bc^2 - (b - b_w)(c - h_f)^2 \right\} & \left\{ (d_p - c) + \frac{2}{3} \cdot \frac{bc^3 - (b - b_w)(c - h_f)^3}{bc^2 - (b - b_w)(c - h_f)^2} \right\} \\ & + n \frac{f_{ct}}{c} A_s(d_s - c)(d_s - d_p) = M \end{aligned} \quad (2.14)$$

จากสมการข้างต้น สามารถเขียนใหม่ได้เป็นสมการ

$$\begin{aligned} \left(\frac{c}{d_p} \right)^3 + 3 \left(\frac{M}{P_e d_p} - 1 \right) \left(\frac{c}{d_p} \right)^2 + 6 \left\{ \left(\frac{b}{b_w} - 1 \right) \left(\frac{h_f}{d_p} \right) \left(\frac{M}{P_e d_p} - 1 + \frac{1}{2} \frac{h_f}{d} \right) + \right. \\ \left. \frac{n_p A_{ps} + n_s A_s}{b_w d_p} \frac{M}{P_e d_p} + \frac{n_s A_s}{b_w d_p} \left(\frac{d_s}{d_p} - 1 \right) \right\} \left(\frac{c}{d_p} \right) - 3 \left\{ \left(\frac{b}{b_w} - 1 \right) \left(\frac{h_f}{d_p} \right)^2 \left(\frac{M}{P_e d_p} - 1 + \frac{2}{3} \frac{h_f}{d} \right) \right. \\ \left. + 2 \left(\frac{n_p A_{ps}}{b_w d_p} + \frac{n_s A_s}{b_w d_p} \frac{d_s}{d_p} \right) \frac{M}{P_e d_p} + \frac{2n_s A_s}{b_w d_p} \frac{d_s}{d_p} \left(\frac{d_s}{d_p} - 1 \right) \right\} = 0 \end{aligned} \quad (2.15)$$

แก้สมการ หาค่า c แล้วนำไปคำนวณหาค่าหน่วยแรงในเหล็กเสริมไม่อัดแรง เหล็กเสริมอัดแรง และที่ผิวรับแรงอัดของคอนกรีต ดังสมการ

$$f_s = n_s f_{ct} \left(\frac{d_s}{c} - 1 \right) \quad (2.16)$$

$$f_p = f_{se} + n_p f_{ct} \left(\frac{d_p}{c} - 1 \right) \quad (2.17)$$

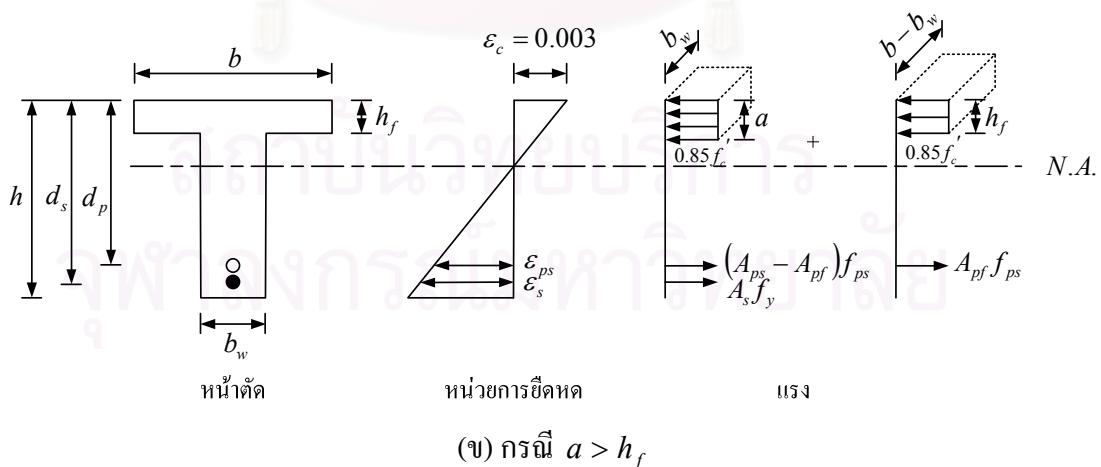
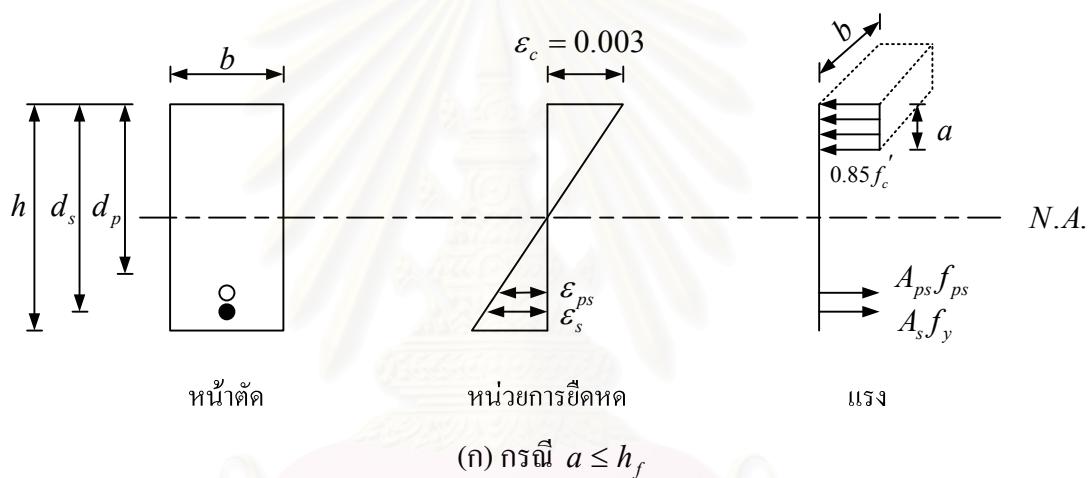
$$f_{ct} = \frac{2P_e c}{bc^2 - (b - b_w)(c - h_f)^2 - 2 \{ n_p A_{ps}(d_p - c) + n_s A_s(d_s - c) \}} \quad (2.18)$$

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } n_p &= E_{ps}/E_c \\ n_s &= E_s/E_c \end{aligned}$$

E_{ps}	=	โมดูลัสยึดหยุ่นของเหล็กเสริมอัดแรง
E_s	=	โมดูลัสยึดหยุ่นของเหล็กเสริมไม่อัดแรง
E_c	=	โมดูลัสยึดหยุ่นของคอนกรีต

2.2.4 การวิเคราะห์กำลังประดับ

ประเมินตัวระบุของหน้าตัด ขึ้นอยู่กับลักษณะของหน้าตัดคาน และพฤติกรรมของหน้าตัด ขบวนรับน้ำหนักประดับ โดยแบ่งเป็น 2 กรณี

รูปที่ 2.4 แสดงหน้าตัด หน่วยการยึดหดและแรงกระทำ

ก) สำหรับหน้าตัดรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า และหน้าตัดมีปีก ที่มีพฤติกรรมแบบหน้าตัดสี่เหลี่ยมผืนผ้า ($a \leq h_f$)

$$M_n = A_{ps}f_{ps}\left(d_p - \frac{a}{2}\right) + A_s f_y\left(d_s - \frac{a}{2}\right) \quad (2.19)$$

$$a = \frac{A_{ps}f_{ps} + A_s f_y}{0.85f_c'b} \quad (2.20)$$

ข) สำหรับหน้าตัดมีปีก ที่มีพฤติกรรมแบบหน้าตัดรูปตัว T ($a > h_f$)

$$M_n = A_{ps}f_{ps}\left(d_p - \frac{h_f}{2}\right) + (A_{ps} - A_{pf})f_{ps}\left(d_p - \frac{a}{2}\right) + A_s f_y\left(d_s - \frac{a}{2}\right) \quad (2.21)$$

$$A_{pf} = \frac{0.85f_c'(b - b_w)h_f}{f_{ps}} \quad (2.22)$$

$$a = \frac{(A_{ps} - A_{pf})f_{ps} + A_s f_y}{0.85f_c'b_w} \quad (2.23)$$

เมื่อ	A_{ps}	= พื้นที่ของเหล็กเสริมอัดแรงในกลุ่มรับแรงดึง
	A_s	= พื้นที่ของเหล็กเสริมไม่อัดแรงในกลุ่มรับแรงดึง
	A_{pf}	= พื้นที่ของเหล็กเสริมที่ทำให้เกิดหน่วงแรงอัดในตัวแกน
	d_p	= ระยะจากผิวรับแรงอัดจนถึงจุดศูนย์ถ่วงของเหล็กเสริมอัดแรง
	d_s	= ระยะจากผิวรับแรงอัดจนถึงจุดศูนย์ถ่วงของเหล็กเสริมไม่อัดแรง
	f_c'	= กำลังอัดประดับของคอนกรีตเมื่ออายุ 28 วัน
	f_{ps}	= หน่วยแรงดึงระบุในเหล็กเสริมอัดแรง
	a	= ความลึกของบล็อกหน่วยแรงรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าเทียบเท่า
	b	= ความกว้างของคานด้านที่เกิดหน่วยแรงอัด
	b_w	= ความกว้างของเอวคาน

2.2.5 การวิเคราะห์การแอล์ตัว (Deflection) และการโก่งตัว (Camber)

การ โก่งตัวและการแอล์ตัวของคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน ในกรณีที่หน้าตัดคานซึ่งไม่เกิดการแตกร้าวสามารถคำนวณได้จากสมการดังต่อไปนี้

การแอล์ตัวเนื่องจากน้ำหนักตัวเอง

$$\delta_G = \frac{5W_G L^4}{384E_c I_g} - (M_{G,A} + M_{G,B}) \frac{L^2}{16E_c I_g} \quad (2.24)$$

การแอล์ตัวเนื่องจากน้ำหนักบรรทุกคงที่เพิ่มส่วน

$$\delta_{SD} = \frac{5W_{SD} L^4}{384E_c I_g} - (M_{SD,A} + M_{SD,B}) \frac{L^2}{16E_c I_g} \quad (2.25)$$

การแอล์ตัวเนื่องจากน้ำหนักบรรทุกจร

$$\delta_{LL} = \frac{5W_{LL} L^4}{384E_c I_g} - (M_{LL,A} + M_{LL,B}) \frac{L^2}{16E_c I_g} \quad (2.26)$$

การ โก่งตัวเนื่องจากการอัดแรง

$$\delta_P = -\frac{5P_e e_m L^2}{48E_c I_g} + \frac{P_e L^2}{16E_c I_g} (e_A + e_B) \quad (2.27)$$

เมื่อ	δ_G	=	การแอล์ตัวเนื่องจากน้ำหนักคาน
	δ_{SD}	=	การแอล์ตัวเนื่องจากน้ำหนักบรรทุกคงที่เพิ่มส่วน
	δ_{LL}	=	การแอล์ตัวเนื่องจากน้ำหนักบรรทุกจร
	δ_P	=	การ โก่งตัวเนื่องจากการอัดแรง
	W_G	=	น้ำหนักบรรทุกเนื่องจากน้ำหนักคาน
	W_{SD}	=	น้ำหนักบรรทุกคงที่เพิ่มส่วน
	W_{LL}	=	น้ำหนักบรรทุกจร

$M_{G,A}, M_{G,B} =$	โมเมนต์เนื่องจากน้ำหนักของคานที่ปลายคานทั้งสองข้าง
$M_{SD,A}, M_{SD,B} =$	โมเมนต์เนื่องจากน้ำหนักบรรทุกคงที่เพิ่มส่วนที่ปลายคานทั้งสองข้าง
$M_{LL,A}, M_{LL,B} =$	โมเมนต์เนื่องจากน้ำหนักบรรทุกรที่ปลายคานทั้งสองข้าง
$e_m, e_A, e_B =$	ระยะเยื้องศูนย์ที่กึ่งกลางคานและปลายคานทั้งสองข้างตามลำดับ

เมื่อเกิดการแตกร้าวขึ้นในหน้าตัด มาตรฐาน ACI กำหนดให้ใช้ความสัมพันธ์ของโมเมนต์ และการแอลอนตัวแบบเชิงเส้นคู่ (Bilinear moment deflection relationship) ในการคำนวณการแอลอนตัวแบบทันทีทันใด เมื่อหน่วยแรงดึงที่ผิวนอกสุดที่น้ำหนักบรรทุกเท่ากับ $0.7\sqrt{f'_c}$ จะคำนวณโดยใช้ โมเมนต์ความเหลือยกของหน้าตัดคาน (I_g) ส่วนโมเมนต์ที่เหลือใช้โมเมนต์ความเหลือยกของหน้าตัดที่แตกร้าว (I_{cr})

สำหรับหน้าตัดคานแตกร้าว ACI อนุญาตให้ใช้โมเมนต์ความเหลือยกประสิทธิผลในการ คำนวณการแอลอนตัว โดยใช้ I_e แทน I_g ลงในสูตรคำนวณค่าการแอลอนตัว ซึ่งโมเมนต์ความเหลือยกประสิทธิผลนี้เป็นค่าเฉลี่ยที่ใช้ตลอดความยาวคาน

Branson ได้เสนอสมการหาค่าโมเมนต์ความเหลือยกประสิทธิผล สำหรับคานช่วงเดียว ดังนี้

$$I_e = \left(\frac{M_{cr}}{M_a} \right)^3 I_g + \left[1 - \left(\frac{M_{cr}}{M_a} \right)^3 \right] I_{cr} \quad (2.28)$$

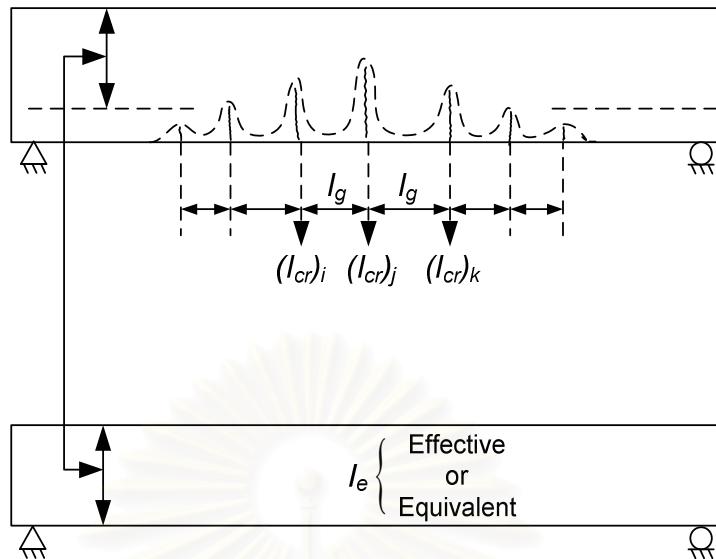
สำหรับคานต่อเนื่อง สามารถคำนวณหาค่าโมเมนต์ความเหลือยกประสิทธิผลได้ โดยการหา ค่าโมเมนต์ความเหลือยกประสิทธิผลที่จุดต่างๆ ของหน้าตัด แล้วนำมาแทนค่าในสมการ (2.29) และ (2.30) เพื่อหาค่าเฉลี่ยโมเมนต์ความเหลือยกประสิทธิผล ตามกรณีต่างๆ ดังนี้

สำหรับคานต่อเนื่องที่ปลายทั้งสองข้างต่อ กับคาน

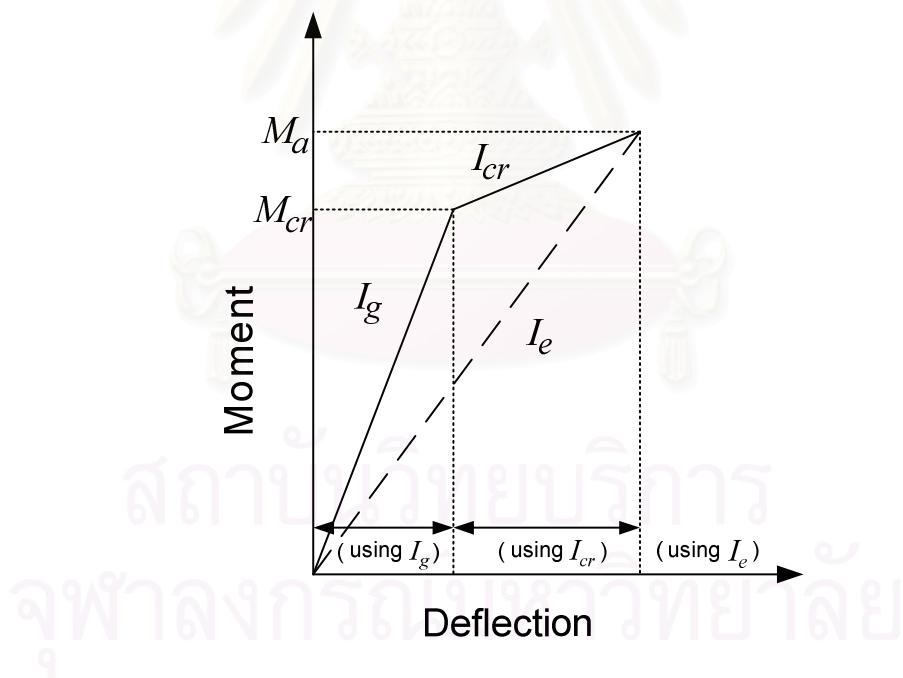
$$\text{Avg. } I_e = 0.70I_m + 0.15(I_{el} + I_{e2}) \quad (2.29)$$

สำหรับคานต่อเนื่องที่ปลายด้านหนึ่งต่อ กับคาน

$$\text{Avg. } I_e = 0.85I_m + 0.15(I_{cont.end}) \quad (2.30)$$

(ก) โนเมนต์ความเนื้อຍຂອງຄານແຕກຮ້າວ ແລະ โนມເນຕໍ່ຄວາມເຈື່ອຍປະສິທິພລ

(ຂ) ຄວາມສັນພັນຮ່ຽວວ່າງ ໂມເນຕໍ່ກັບຄ່າກາຣ ໂກ່າງຕົວແບບເຊີງເສັ້ນຄູ່

ຮູ່ປີ່ 2.5 ໂມເນຕໍ່ຄວາມເຈື່ອຍຂອງຄານແຕກຮ້າວ ໂມເນຕໍ່ຄວາມເຈື່ອຍປະສິທິພລ
ແລະ ຄວາມສັນພັນຮ່ຽວວ່າງ ໂມເນຕໍ່ກັບຄ່າກາຣ ແອ່ນຕົວແບບເຊີງເສັ້ນຄູ່

คู่มือการออกแบบของ PCI เสนอสูตรการคำนวณค่า I_{cr} ของหน้าตัดคานคอนกรีตอัดแรง ไว้ดังนี้

$$I_{cr} = n_p A_{ps} d_p^2 \left(1 - 1.67 \sqrt{n_p \rho_p} \right) \quad (2.31)$$

สำหรับหน้าตัดคานคอนกรีตอัดแรงบางส่วนนี้ สามารถคำนวณค่า I_{cr} ได้โดยการประยุกต์ สมการข้างต้นดังนี้

$$I_{cr} = \left(n_p A_{ps} d_p^2 + n_s A_s d_s^2 \right) \left(1 - 1.67 \sqrt{n_p \rho_p + n_s \rho_s} \right) \quad (2.32)$$

เมื่อ	I_e	=	โมเมนต์ความเฉี่ยวประสิทธิผล
	I_g	=	โมเมนต์ความเฉี่ยวของหน้าตัดคาน
	I_{cr}	=	โมเมนต์ความเฉี่ยวของหน้าตัดคานแทกร้าว
	I_m	=	โมเมนต์ความเฉี่ยวประสิทธิผลที่กึ่งกลางคาน
	I_{el}, I_{e2}	=	โมเมนต์ความเฉี่ยวประสิทธิผลที่ปลายคานทั้งสองข้าง
	$I_{cont.end}$	=	โมเมนต์ความเฉี่ยวประสิทธิผลที่ปลายคานด้านต่อ กับคาน

สำหรับการเอ่นตัวที่เกิดขึ้นในระยะยาว เกิดขึ้นเนื่องจากน้ำหนักบรรทุกทั้งหมดที่กระทำ ต่อคานยกเว้นน้ำหนักบรรทุกจร ทำให้เกิดการคีบในคอนกรีต มีผลทำให้เกิดการเอ่นตัวมากขึ้นเมื่อ เวลาผ่านไป นอกเหนือจากการคลายตัวของเหล็กเสริมอัดแรงทำให้แรงดึงในเหล็กเสริมลดลงด้วย การ คำนวณการเอ่นตัวที่เกิดขึ้นในระยะยาวไม่สามารถทำได้อย่างแม่นยำ เพราะการคีบของคอนกรีต และการคลายตัวของเหล็กเสริมอัดแรงสามารถคำนวณได้ค่าประมาณเท่านั้น

PCI เสนอให้ค่าตัวคูณซึ่งได้พิจารณาผลการคีบของคอนกรีต การคลายตัวของเหล็กเสริม อัดแรงและอื่นๆ ไว้แล้วที่ระยะเวลายาวช่วงหนึ่ง ดังแสดงในตารางที่ 2.1 การคำนวณจะแยกค่าการ เอ่นตัวเนื่องจากแรงต่างๆ ที่กระทำแล้วคูณด้วยค่าตัวคูณ จากนั้นจึงนำค่าทั้งหมดมารวมกัน

ตารางที่ 2.1 ค่าตัวคูณเพื่อกำหนดการแอล์ตัวที่เกิดขึ้นในระบบทราบ

	พื้นไม่หล่อเป็น เนื้อดียกับคาน	พื้นหล่อเป็น เนื้อดียกับคาน
หลังจากถ่ายแรง		
1. ส่วนการแอล์ตัวลง เนื่องจากน้ำหนักตัวของ	1.85	1.85
2. ส่วนการโกร่งตัวขึ้นเนื่องจากการอัดแรง	1.80	1.80
หลังจากรับน้ำหนักบรรทุก		
3. ส่วนการแอล์ตัวลง เนื่องจากน้ำหนักตัวของ	2.70	2.40
4. ส่วนการโกร่งตัวขึ้นเนื่องจากการอัดแรง	2.45	2.20
5. ส่วนการแอล์ตัวลง เนื่องจากน้ำหนักบรรทุกคงที่เพิ่มเติม	3.00	3.00
6. ส่วนการแอล์ตัวลง เนื่องจากพื้นที่หล่อเป็นเนื้อดียกับคาน -		2.30

2.2.6 การวิเคราะห์ความกว้างรอยแตกร้าว

สมมติฐานของการออกแบบคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน ที่นำหนักบรรทุกใช้งานอนุญาตให้เกิดการแตกร้าวได้

มาตรฐาน ACI เสนอให้ใช้สูตรการคำนวณความกว้างรอยแตกร้าวสูงสุด ซึ่งเสนอโดย Gergely และ Lutz และสามารถประยุกต์ใช้กับคอนกรีตอัดแรงบางส่วนได้โดยแทนค่า f_s ด้วย Δf_{ps}

$$W_{\max} = 1.1028 \times 10^{-5} \beta f_s \sqrt{d_c A_b} \quad (2.33)$$

- เมื่อ W_{\max} = ความกว้างรอยแตกร้าวสูงสุด (mm)
 f_s = หน่วยแรงดึงในเหล็กเสริม ซึ่งแทนที่ด้วย Δf_{ps} ในกรณีประยุกต์ใช้กับคอนกรีตอัดแรงบางส่วน
 Δf_{ps} = หน่วยแรงในเหล็กเสริมอัดแรงที่เปลี่ยนไป เทียบกับหน่วยแรงในลวดอัดแรงเมื่อความเครียดในคอนกรีตที่ระดับเหล็กเสริมเท่ากับศูนย์ ($\varepsilon_{cs} = 0$)

A_b	=	พื้นที่หน้าตัดคอนกรีตในส่วนที่รับแรงดึงต่อเหล็กเสริมหนึ่งเส้น
d_c	=	ระยะหูมคอนกรีตถึงตำแหน่งเหล็กเสริมไม่อัดแรง
β	=	อัตราส่วนระหว่างระยะจากผิวรับแรงดึงถึงแกนสะเทิน และระยะศูนย์ ถ่วงเหล็กเสริมถึงแกนสะเทิน

2.3 ข้อกำหนดของการออกแบบ

ข้อกำหนดในงานวิจัยนี้เป็นไปตามมาตรฐาน ACI318M-02 ตามสมมติฐานการออกแบบ จำแนกคานคอนกรีตอัดแรงตามพฤติกรรมของคาน เป็น 3 คลาส คือ คลาส U คลาส T และคลาส C โดยจำแนกตามหน่วยแรงดึงที่ผิว f_t ขณะรับน้ำหนักใช้งานบริเวณคอนกรีตซึ่งถูกอัดแรงก่อน

$$\text{คลาส U : } f_t \geq -0.7\sqrt{f'_c} \quad (2.34)$$

$$\text{คลาส T : } -\sqrt{f'_c} \leq f_t < -0.7\sqrt{f'_c} \quad (2.35)$$

$$\text{คลาส C : } f_t < -\sqrt{f'_c} \quad (2.36)$$

สำหรับคลาส U และคลาส T หน่วยแรงที่น้ำหนักบรรทุกอนุญาตให้หาค่าโดยใช้หน้าตัดที่ไม่แตกร้าวมาคำนวณ สำหรับคลาส C อนุญาตให้ใช้หน้าตัดแตกร้าวมาคำนวณ

2.3.1 หน่วยแรงในคอนกรีต

ก) สภาวะถ่ายแรง หน่วยแรงในคอนกรีตก่อนเกิดการเสื่อมลดของแรงดึงอันเนื่องมาจาก การทดสอบและการคืนของคอนกรีต และการกลایแรงดึงของลวดอัดแรง ต้องไม่เกินค่าต่อไปนี้

$$\text{หน่วยแรงอัด} \quad 0.60f'_{ci}$$

$$\text{หน่วยแรงดึง} \quad 0.25\sqrt{f'_{ci}}$$

$$\text{เมื่อ } f'_{ci} = \text{กำลังอัดประดับของคอนกรีตขณะถ่ายแรง (MPa)}$$

ข) สภาวะใช้งาน สำหรับคลาส U และคลาส T หน่วยแรงอัดในคอนกรีตหลังการเสื่อมลดทั้งหมดของแรงดึงในเหล็กเสริมอัดแรง ต้องไม่เกินค่าต่อไปนี้

$$\begin{array}{ll} \text{ขณะรับน้ำหนักบรรทุกคงที่} & 0.45f'_c \\ \text{ขณะรับน้ำหนักบรรทุกร่วมทั้งหมด} & 0.60f'_c \end{array}$$

2.3.2 ข้อกำหนดของหน่วยแรงในเหล็กเสริมอัดแรง

ก) หน่วยแรงดึงในเหล็กเสริมอัดแรง ต้องไม่เกินค่าต่อไปนี้

$$\begin{array}{ll} \text{ขณะดึงด้วยเครื่องดึงเหล็ก} & 0.94f_{py} \text{ แต่ไม่เกิน } 0.80f_{pu} \\ \text{ทันทีที่ถ่ายแรงเข้าสู่องค์อาคาร} & 0.70f_{pu} \end{array}$$

ข) หน่วยแรงดึงในเหล็กเสริมอัดแรงที่สถานะประลัย

การออกแบบความคงทนคอนกรีตอัดแรง ซึ่งเป็นโครงสร้างเพื่อรับแรงดัด จึงต้องให้เกิดการวิบัติในลักษณะแรงดึงเป็นหลัก โดยปริมาณเหล็กเสริมจะต้องมีค่าน้อยกว่าเกณฑ์สมดุล มาตรฐาน ACI ได้กำหนดพิกัดของเหล็กเสริมในคอนกรีตอัดแรง เพื่อให้แน่ใจว่าปริมาณเหล็กเสริมน้อยกว่าเกณฑ์สมดุล ดังนี้

$$\left. \begin{array}{l} \omega_p \\ \omega_p + (\omega - \omega') \frac{d_s}{d_p} \\ \omega_{pw} + (\omega_w - \omega'_w) \frac{d_s}{d_p} \end{array} \right\} \leq 0.36\beta_1 \quad (2.37)$$

เมื่อ	ω	=	$\rho f_y / f'_c$,	ρ	=	A_s / bd_s	
	ω'	=	$\rho' f_y / f'_c$,	ρ'	=	A'_s / bd_s	
	ω_p	=	$\rho_p f_{ps} / f'_c$,	ρ_p	=	A_{ps} / bd_p	
	A'_s	=	พื้นที่หน้าตัดของเหล็กเสริม ไม่อัดแรงที่รับแรงอัด					
	β_1	=	0.85	เมื่อ $f'_c \leq 30 \text{ MPa}$				
		=	$0.85 - 0.05(f'_c - 30)/7$	เมื่อ $f'_c > 30 \text{ MPa}$				
			แต่ไม่น้อยกว่า 0.65					

สำหรับค่าหน่วยแรงดึงในเหล็กเสริมอัคแรก (f_{ps}) สามารถคำนวณโดยใช้พื้นฐานของความสอดคล้องของหน่วยการยึดหดตัว ในกรณีที่หน่วยแรงดึงประจำตัวคงที่ค่าไม่น้อยกว่า $0.5f_{pu}$ สามารถใช้ค่า f_{ps} โดยประมาณดังนี้

1. สำหรับคานคอนกรีตอัดแรงชนิดยึดเหนี่ยว (Bonded tendon)

$$f_{ps} = f_{pu} \left\{ 1 - \frac{\gamma_p}{\beta_1} \left[\rho_p \frac{f_{pu}}{f'_c} + \frac{d_s}{d_p} (\omega - \omega') \right] \right\} \quad (2.38)$$

และ $\left[\rho_p \frac{f_{pu}}{f'_c} + \frac{d_s}{d_p} (\omega - \omega') \right]$ ต้องไม่น้อยกว่า 0.17

2. สำหรับคานคอนกรีตอัดแรงชนิดไม่ยึดเหนี่ยว (Unbonded tendon) และมีอัตราส่วนความยาวช่วงต่อความลึกไม่เกิน 35

$$\begin{aligned} f_{ps} &= f_{se} + 70 + \frac{f'_c}{100\rho_p} \\ &\leq f_{py} \\ &\leq f_{se} + 420 \end{aligned} \quad (MPa) \quad (2.39)$$

3. สำหรับคานคอนกรีตอัดแรงชนิดไม่ยึดเหนี่ยว และมีอัตราส่วนความยาวช่วงต่อความลึกเกินกว่า 35

$$\begin{aligned} f_{ps} &= f_{se} + 70 + \frac{f'_c}{300\rho_p} \\ &\leq f_{py} \\ &\leq f_{se} + 200 \end{aligned} \quad (MPa) \quad (2.40)$$

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } \gamma_p &= \text{ตัวคูณสำหรับเหล็กเสริมอัคแรก} \\ &= 0.55 \quad \text{เมื่อ } f_{py}/f_{pu} \geq 0.80 \\ &= 0.40 \quad \text{เมื่อ } f_{py}/f_{pu} \geq 0.85 \\ &= 0.28 \quad \text{เมื่อ } f_{py}/f_{pu} \geq 0.90 \end{aligned}$$

f_{pu}	=	กำลังดึงประดับของเหล็กเสริมอัดแรง
f_{se}	=	หน่วยแรงดึงประดับของเหล็กเสริมอัดแรง
f_{py}	=	กำลังดึงครากของเหล็กเสริมอัดแรง

2.3.3 ข้อกำหนดของการแอ่นตัว

การแอ่นตัวของคานคอนกรีตอัดแรงบางส่วนที่เกิดขึ้นทันทีทันใดหลังจากรับน้ำหนักใช้งาน และในระยะยาว ต้องไม่เกินจากพิกัดที่มาตรฐาน ACI ได้กำหนดไว้ดังนี้

การแอ่นตัวที่เกิดขึ้นทันทีทันใดเนื่องจากน้ำหนักบรรทุกจร $L/360$

การแอ่นตัวที่เกิดขึ้นในระยะยาวเนื่องจากน้ำหนักบรรทุกทั้งหมด $L/480$

2.3.4 ความกว้างรอยแตกร้าวสูงสุด (Maximum crack width)

มาตรฐาน ACI Committee 224 เสนอพิกัดความกว้างรอยแตกร้าวสูงสุดที่ยอมให้ สภาเว้น้ำหนักใช้งานภายใต้สภาพแวดล้อมต่างๆ ดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 พิกัดความกว้างรอยแตกร้าวสูงสุดที่ยอมให้

ความกว้างรอยแตกร้าว (มม.)	
พื้นผิวภายในอาคาร	0.41
พื้นผิวภายนอก	0.30
โครงสร้างสัมผัสสารเคมี	0.18
โครงสร้างสัมผัสน้ำทะเล	0.15
โครงสร้างกักเก็บน้ำ	0.10

2.3.5 ข้อกำหนดเกี่ยวกับแรงเฉือน

ก) กำลังด้านทานแรงเฉือนของคอนกรีต

กำลังด้านทานแรงเฉือนของคอนกรีต (V_c) จะพิจารณาจากค่าที่น้อยกว่าระหว่างกำลังด้านทานแรงเฉือนกรณีการแตกร้าวนี้องจากผลของแรงเฉือน (V_{cw}) และกำลังด้านทานแรงเฉือนกรณีการแตกร้าวนี้องจากผลร่วมกันของแรงเฉือนและโมเมนต์ตัด (V_{ci})

1. กำลังด้านทานแรงเฉือนกรณีการแตกร้าวนี้องจากผลของแรงเฉือน (V_{cw})

$$V_{cw} = 0.3(\sqrt{f'_c} + f_{pc})b_w d + V_p \quad (2.41)$$

เมื่อ	f_{pc}	= หน่วยแรงอัดในคอนกรีตบริเวณศูนย์ถ่วงของหน้าตัดเนื่องจากการอัดแรง
	d	= ระยะจากผิวที่เกิดหน่วยแรงอัดจนถึงจุดศูนย์ถ่วงของเหล็กเสริมแต่ต้องมีค่าไม่น้อยกว่า $0.8h$
	V_p	= แรงประกอบย่อยแนวตั้งของแรงอัดในเหล็กเสริมอัดแรงที่หน้าตัดที่พิจารณา

2. กำลังด้านทานแรงเฉือนกรณีการแตกร้าวนี้องจากผลร่วมกันของแรงเฉือนและโมเมนต์ตัด (V_{ci})

$$\begin{aligned} V_{ci} &= \frac{\sqrt{f'_c}}{20} b_w d + V_d + \frac{V_i M_{cr}}{M_{\max}} \\ &\geq (1/7)\sqrt{f'_c} b_w d \end{aligned} \quad (2.42)$$

เมื่อ	V_d	= แรงเฉือนเนื่องจากน้ำหนักตัวคานที่หน้าตัดที่พิจารณา
	V_i	= แรงเฉือนเพิ่มส่วน (factored shears) เนื่องจากน้ำหนักบรรทุกทั้งหมดยกเว้นน้ำหนักคานที่หน้าตัดพิจารณา
	M_{\max}	= โมเมนต์เพิ่มส่วน (factored moment) ที่มากที่สุด เนื่องจากน้ำหนักบรรทุกทั้งหมดยกเว้นน้ำหนักคานที่หน้าตัดพิจารณา

$$\begin{aligned}
 M_{cr} &= \text{โมเมนต์ที่เพิ่มจากโมเมนต์ของน้ำหนักคานที่ทำให้เกิดการแตกร้าว} \\
 &\quad \text{เนื่องจากผลของโมเมนต์ที่หน้าตัดที่พิจารณา} \\
 &= \frac{I}{y_t} \left(\frac{\sqrt{f_c'}}{2} + f_{pe} - f_d \right) \\
 f_r &= \text{โมดูลัสของการแตกร้าวซึ่งใช้ในกรณีเท่ากับ } 0.7\sqrt{f_c'} \quad (MPa) \\
 f_{pe} &= \text{หน่วยแรงคงคอนกรีตบริเวณผิวที่เกิดการแตกร้าวนี้องจากการอัดแรง} \\
 f_d &= \text{หน่วยแรงคงคอนกรีตบริเวณผิวที่เกิดการแตกร้าวนี้องจากน้ำหนักคาน}
 \end{aligned}$$

ข) กำลังต้านทานแรงเฉือนของเหล็กรับแรงเฉือน

ในกรณีที่กำลังต้านทานแรงเฉือนของคอนกรีตมีค่าไม่เพียงพอที่จะต้านทานแรงเฉือน
ภายนอก ต้องเสริมเหล็กรับแรงเฉือนเพื่อช่วยในการต้านทานแรงเฉือนภายนอก

$$\begin{aligned}
 \phi(V_c + V_s) &\geq V_u \\
 V_s &\geq \frac{V_u}{\phi} - V_c
 \end{aligned} \tag{2.43}$$

กรณีที่เหล็กเสริมรับแรงเฉือนเป็นเหล็กปلو กว้างตั้งจากกันแนวแกนของคาน V_s คำนวณ
จาก

$$V_s = \frac{A_v f_y d}{S} \tag{2.44}$$

เมื่อ	V_c	= กำลังต้านทานแรงเฉือนของคอนกรีต
	V_s	= กำลังต้านทานแรงเฉือนของเหล็กเสริมรับแรงเฉือน
	V_u	แรงเฉือนเพิ่มส่วนที่ต้องการออกแบบ
	ϕ	ตัวคูณลดกำลัง ในที่นี้เท่ากับ 0.85
	A_v	พื้นที่หน้าตัดของเหล็กเสริมรับแรงเฉือน โดยงานวิจัยนี้จะให้เหล็กเสริม รับแรงเฉือนคัดเป็นปลอกสีเหลี่ยม ทำให้ A_v ของเหล็กปลอกมีค่าเท่ากับ 2 เท่าของพื้นที่หน้าตัดเหล็กที่ใช้
	S	ระยะห่างของเหล็กเสริมรับแรงเฉือน

ก) ข้อกำหนดสำหรับการออกแบบเหล็กรับแรงเฉือน

1. ระยะห่าง (Spacing) ของเหล็กเสริมรับแรงเฉือน กรณีว่างตั้งจากกับแนวแกนของคาน

- ระยะเรียงของเหล็กเสริมรับแรงเฉือนที่วางตั้งจากกับแนวแกนของคาน จะต้องไม่ห่างเกิน $0.75h$ หรือ 600 มม.

- ถ้า V_s มีค่าเกิน $(1/3)\sqrt{f_c'} b_w d$ ระยะเรียงจะต้องลดลงเหลือครึ่งหนึ่ง

2. ปริมาณการเสริมเหล็กรับแรงเฉือน

- ค่า V_s จะต้องมีค่าไม่มากกว่า $(2/3)\sqrt{f_c'} b_w d$ ถ้ามากกว่าให้ออกแบบขนาดหน้าตัดคานให้ใหญ่ขึ้น

- ถ้า $V_u \leq \frac{\phi V_c}{2}$ ไม่จำเป็นต้องเสริมเหล็กรับแรงเฉือน

- ถ้า $V_u > \frac{\phi V_c}{2}$ ให้เสริมเหล็กรับแรงเฉือนไม่น้อยกว่าปริมาณต่ำสุดของการเสริมเหล็กรับแรงเฉือน $(A_v)_{\min}$ ซึ่งหาจาก

$$(A_v)_{\min} = \frac{1}{16} \sqrt{f_c'} \frac{b_w S}{f_y} \geq \frac{0.33 b_w S}{f_y} \quad (2.45)$$

ในกรณีที่แรงอัดประสีทชิพลงในเหล็กเสริมอัดแรง P_e ไม่น้อยกว่า 40% ของกำลังดึงประดับของเหล็กเสริมอัดแรง F_{pu} ปริมาณต่ำสุดของเหล็กเสริมรับแรงเฉือนให้ใช้ค่าที่น้อยกว่าระหว่างสมการ (2.45) และ (2.46)

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

$$(A_v)_{\min} = \frac{A_{ps} f_{pu} S}{80 f_y d} \sqrt{\frac{d}{b_w}} \quad (2.46)$$

บทที่ 3

ขั้นตอนและวิธีการวิจัย

3.1 ขั้นตอนการวิจัย

งานวิจัยนี้มีเป้าหมายที่จะพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับออกแบบคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน เพื่อให้ได้โครงสร้างที่เหมาะสมทั้งด้านกำลังและราคา ซึ่งมีขั้นตอนของ การวิจัยดังนี้

1. ศึกษาผลงานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวิธีการออกแบบคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน

2. ศึกษาวิธีการออกแบบคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน เพื่อให้สอดคล้องตาม ข้อกำหนดของมาตรฐาน ACI318M-02

3. พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากการศึกษาข้างต้น

4. เปรียบเทียบผลการออกแบบที่ได้จากโปรแกรม เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของ โปรแกรม

5. ปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ถูกต้องเหมาะสม

3.2 วิธีการออกแบบคอนกรีตอัดแรงบางส่วนโดยใช้ค่าอัตราส่วนการอัดแรง (PPR)

การออกแบบโดยการใช้ค่า PPR จะออกแบบที่หน้าตัดวิกฤตสูงสุด และที่หน้าตัดวิกฤต อื่นๆ จะทำการคำนวณหาเหล็กเสริมไม่อัดแรงเพิ่มเติมโดยใช้โนเมนต์ดัดประลัยในการออกแบบ การออกแบบดังกล่าวจะทำการออกแบบในช่วงของ PPR ที่กำหนด และในช่วงความลึกหน้าตัด ค่านี้ที่กำหนดขึ้น โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการออกแบบดังนี้

1. กำหนดคุณสมบัติต่างๆ ของวัสดุที่ใช้ คุณสมบัติหน้าตัด และหนักบรรทุกที่กระทำ

2. วิเคราะห์โครงสร้างของคาน

3. กำหนดค่า PPR เริ่มต้น

4. ประมาณระยะ d_p และ d_s ด้วยระยะความลึกประสิทธิผล (d)

$$d = PPR \cdot d_p + (1 - PPR)d_s \quad (3.1)$$

5. คำนวณค่าดัชนีเหล็กเสริมเฉลี่ย $\bar{\omega}$ ซึ่งต้องมีค่าน้อยกว่า 0.30 เพื่อให้แน่ใจว่าเป็นดัชนีเหล็กเสริมน้อยกว่าเกณฑ์สมดุล

$$\bar{\omega}(1 - 0.59\bar{\omega}) = \frac{M_u}{\phi b d^2 f'_c} \quad (3.2)$$

6. เปรียบเทียบค่า $a = 1.18\bar{\omega}d$ กับ ความหนาของปีก h_f

ก) ถ้า $a \leq h_f$

คำนวณหาค่าแรงดึงในเหล็กเสริมอัดแรง

$$F_{pu} = \bar{\omega} b d f'_c PPR \quad (3.3)$$

ข) ถ้า $a > h_f$

คำนวณหาโมเมนต์ในส่วนเอวของหน้าตัด

$$M_{uw} = M_u - 0.85\phi f'_c (b - b_w) h_f \left(d - \frac{h_f}{2} \right) \quad (3.4)$$

คำนวณค่าดัชนีเหล็กเสริมเฉลี่ยในส่วนเอวของหน้าตัด

$$\bar{\omega}_w(1 - 0.59\bar{\omega}_w) = \frac{M_{uw}}{\phi b_w d^2 f'_c} \quad (3.5)$$

คำนวณหาค่าแรงดึงในเหล็กเสริมอัดแรง

$$F_{pu} = PPR f'_c [0.85\phi(b - b_w)h_f + \bar{\omega}_w b_w d] \quad (3.6)$$

7. คำนวณหาเหล็กเสริมไม่อัดแรง

$$A_s = \left(\frac{1 - PPR}{PPR} \right) \frac{F_{pu}}{f_y} \quad (3.7)$$

8. คำนวณหาเหล็กเสริมอัดแรง จาก

$$A_{ps} = \frac{F_{pu}}{f_{ps}} \quad (3.8)$$

โดยตรวจสอบระบบของเหล็กเสริมอัดแรง

ก) ถ้าเป็นระบบมีแรงยึดเหนี่ยว (Bonded system) ใช้ f_{ps} จากสมการ (2.38)

ข) ถ้าเป็นระบบมีแรงไร้ยึดเหนี่ยว (Unbonded system)

- เมื่อมีอัตราส่วนความยาวช่วงต่อความลึกไม่เกิน 35 ใช้ f_{ps} จากสมการ (2.39)

- เมื่อมีอัตราส่วนความยาวช่วงต่อความลึกเกิน 35 ใช้ f_{ps} จากสมการ (2.40)

หาปริมาณเหล็กเสริมอัดแรงได้โดยการที่แทนค่า f_{ps} ที่ได้ลงในสมการ 3.8 แล้วทำการแก้สมการ

9. คำนวณค่า M_{sec} จากวิธีแรงพุ่ง

10. นำ M_{sec} ที่ได้รวมกับ M_u แล้วทำการคำนวณหาเหล็กเสริมในข้อ 4 – 7 ทำซ้ำจนผลที่ได้จากการคำนวณด้วย M_u และการคำนวณด้วย $M_u + M_{sec}$ มีค่าเท่ากัน

11. คำนวณปริมาณเหล็กเสริมไม่อัดแรงที่หน้าตัดอื่นๆ โดยใช้วิธีโนเมนต์ประดับ

12. ออกแบบเหล็กเสริมรับแรงเฉือน โดยคำนวณระยะการวางเหล็ก (spacing) จาก V_s สูงสุดที่เกิดขึ้นในช่วงค่านั้นๆ

13. ตรวจสอบตามข้อกำหนดต่างๆ ตามมาตรฐาน ACI318M-02 ถ้าไม่ผ่านให้กลับไปเปลี่ยนค่า PPR ใหม่

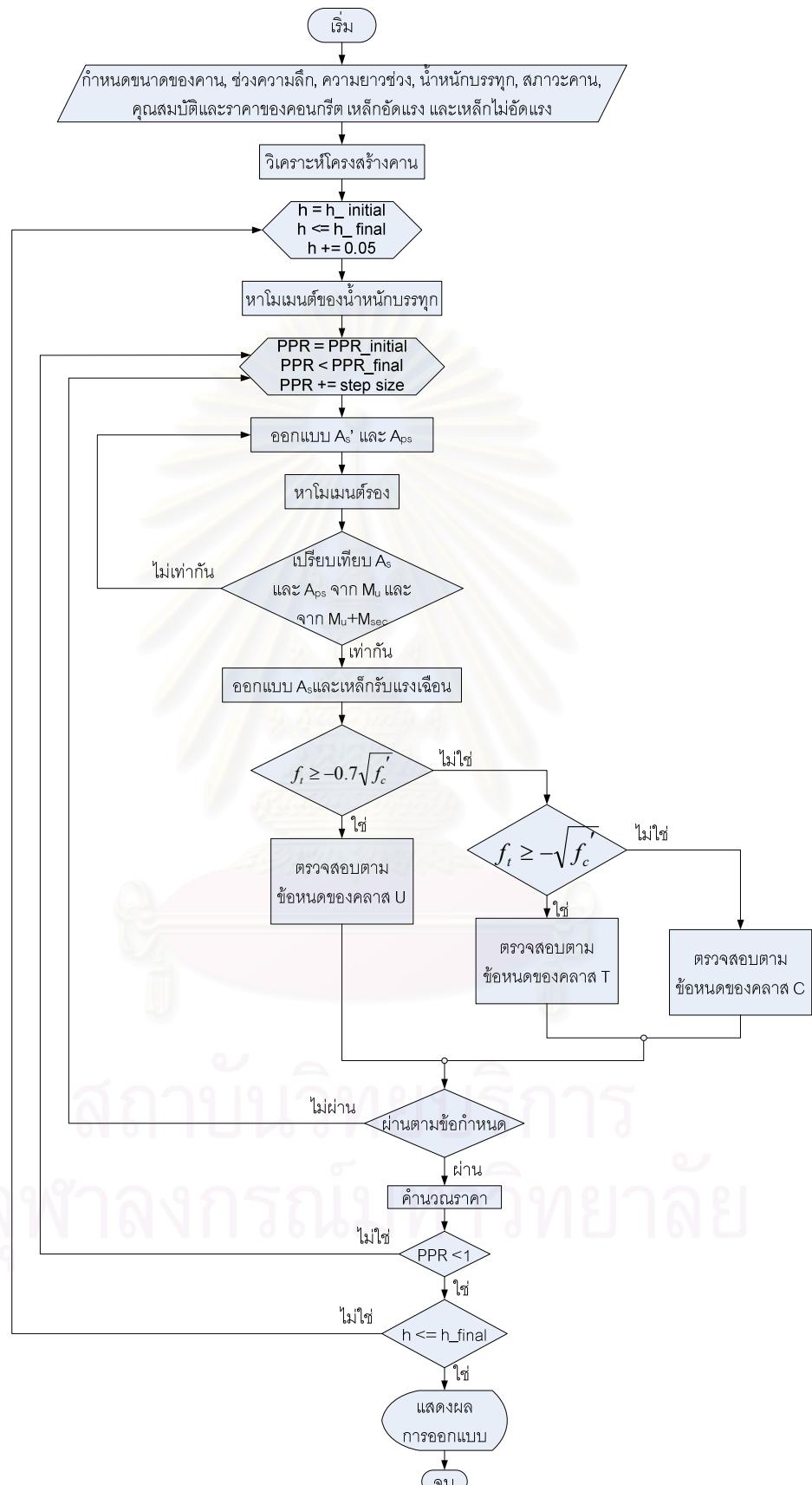
14. คำนวณราคาค่าก่อสร้างของคานดังกล่าว

15. เปลี่ยนค่าความลึกของหน้าตัด แล้วทำการขึ้นตอนทั้งหมดใหม่

16. เปรียบเทียบหาราคาที่ต่ำที่สุดที่ได้

3.1

ขั้นตอนการออกแบบดังกล่าว สามารถแสดงได้เป็นแผนภาพ Flow chart ดังแสดงในรูปที่

รูปที่ 3.1 แผนภาพ Flow chart แสดงขั้นตอนการออกแบบ

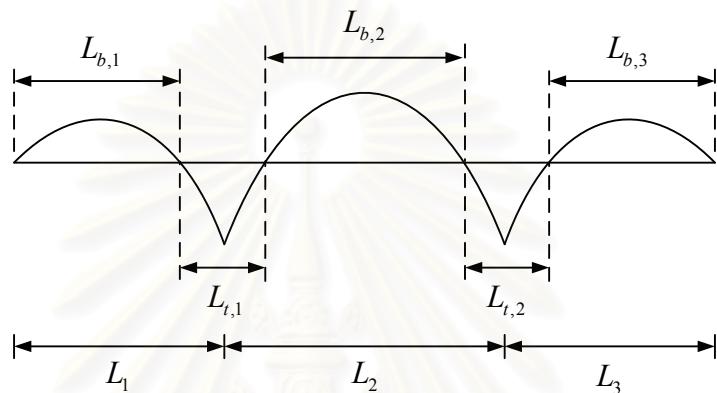
3.3 สมการเป้าหมาย

สมการเป้าหมายจะพิจารณาในส่วนราคาของค่าคงที่ เหล็กเสริมอัดแรง เหล็กเสริมไม่อัดแรง เหล็กรับแรงเฉือน และ ไม้แบบ ดังแสดงในสมการ

$$\begin{aligned} C_t &= C_c AL + C_p \omega_s A_{ps} L_{ps} + C_s \omega_s \{ \Sigma(A_{s,t} L_t) + \Sigma(A_{s,b} L_b) \} \\ &\quad + C_s \omega_s A_v \Sigma(N_v L_v) + C_f A_f \end{aligned} \quad (3.9)$$

เมื่อ	C_t	= ราคารวมทั้งหมดของค่าคงที่ต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน
	C_c	= ราคาก่อสร้างและค่าแรงงานต่อปริมาตรค่าคงที่
	C_p	= ราคาก่อสร้างและค่าแรงงานต่อน้ำหนักเหล็กเสริมอัดแรง
	C_s	= ราคาก่อสร้างและค่าแรงงานต่อน้ำหนักเหล็กเสริมไม่อัดแรง
	C_f	= ราคาก่อสร้างและค่าแรงงานต่อพื้นที่ไม้แบบ
	A	= พื้นที่หน้าตัดของค่าคงที่
	L	= ความยาวทั้งหมดของค่าคงที่
	ω_s	= หน่วยน้ำหนักของเหล็ก
	A_{ps}	= ปริมาณเหล็กเสริมอัดแรง
	L_{ps}	= ความยาวของเหล็กเสริมอัดแรง
	$A_{s,t}$	= ปริมาณเหล็กเสริมไม่อัดแรงที่หน้าตัดวิกฤตที่จุดรองรับ
	$A_{s,b}$	= ปริมาณเหล็กเสริมไม่อัดแรงที่หน้าตัดวิกฤตที่กึ่งกลางคาน
	L_t	= ระยะเสริมเหล็กเสริมไม่อัดแรงที่หน้าตัดวิกฤตที่จุดรองรับ
	L_b	= ระยะเสริมเหล็กเสริมไม่อัดแรงที่หน้าตัดวิกฤตที่กึ่งกลางคาน
	A_v	= พื้นที่หน้าตัดของเหล็กเสริมรับแรงเฉือน
	N_v	= จำนวนปลอกของเหล็กเสริมรับแรงเฉือน
	L_v	= ความยาวเหล็กเสริมรับแรงเฉือน 1 ปลอก
	A_f	= พื้นที่ผิวของไม้แบบ

ส่วนของการคิดราคาเหล็กเสริมไม่อัดแรง เนื่องจากในงานวิจัยนี้ทำการคำนวณออกแบบสำหรับงานต่อเนื่อง และออกแบบเฉพาะเหล็กรับแรงดึง ดังนั้นการคิดปริมาณของเหล็กเสริมไม่อัดแรง ทำได้โดยนำปริมาณเหล็กเสริมไม่อัดแรงคูณด้วยระยะหยุดเหล็กที่หน้าตัดนั้นๆ โดยที่ระยะหยุดเหล็กก็คือจากจุดตัดแรกของแผนภาพโมเมนต์ดึง (bending moment diagram) ดังแสดงในรูปที่ 3.2

รูปที่ 3.2 แสดงระยะการเสริมเหล็กเสริมไม่อัดแรงที่หน้าตัดต่างๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้ได้นำเสนอวิธีการออกแบบคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วนอย่างเหมาะสมโดยทำการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ที่สอดคล้องกับข้อกำหนดตามมาตรฐาน ACI318M-02 เพื่อให้ได้โครงสร้างที่เหมาะสมทั้งด้านกำลังและราคา

ในบทนี้กล่าวถึงการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลการคำนวณออกแบบของคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงจากงานวิจัย กับตัวอย่างอื่นๆ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรม และเปรียบเทียบผลการคำนวณออกแบบสำหรับคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน กับผลการคำนวณออกแบบสำหรับคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรง แสดงผลการคำนวณออกแบบคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงที่ความลึกของหน้าตัดคานต่างๆ กัน

4.1 รายงานการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลตัวอย่างที่ 1

ตัวอย่างที่ 1 เป็นตัวอย่างการเปรียบเทียบผลการคำนวณออกแบบคานคอนกรีตอัดแรงบางส่วน ซึ่งออกแบบด้วยวิธีอัตราส่วนการอัดแรง (PPR) ของ Naaman และ Siriaksorn (1979) เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องของผลการคำนวณออกแบบที่ได้จากการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดของโครงสร้าง และหน้าแน่นกับรรทุก แสดงดังต่อไปนี้

ความยาวคาน 21.34 m

คุณสมบัติของหน้าตัด

b	=	1.2192	m
b_w	=	0.2032	m
h_f	=	0.1460	m
h	=	1.0160	m
y_t	=	0.3261	m
y_b	=	0.6900	m
d_s	=	0.9652	m
d_p	=	0.8788	m
e	=	0.5527	m

$$\begin{aligned} A &= 0.3548 \quad m^2 \\ I &= 0.0343 \quad m^4 \end{aligned}$$

น้ำหนักบรรทุก

$$\begin{aligned} W_{SD} &= 583.76 \quad N/m \\ W_L &= 5837.60 \quad N/m \end{aligned}$$

คุณสมบัติของคอนกรีต

$$\begin{aligned} f_{ci}' &= 27.58 \quad MPa \\ f_c' &= 34.50 \quad MPa \\ w_c &= 23000 \quad N/m^3 \end{aligned}$$

คุณสมบัติของเหล็กเสริมอัดแรง : Seven-wire strand Grade 270

ระบบ มีแรงยึดเหนี่ยว (Bonded System)

$$\begin{aligned} A &= 98.71 \times 10^{-6} \quad m^2 \\ f_{pu} &= 1674.60 \quad MPa \\ f_{py} &= 1861.00 \quad MPa \\ E &= 186000 \quad MPa \end{aligned}$$

คุณสมบัติของเหล็กเสริมไม่อัดแรง

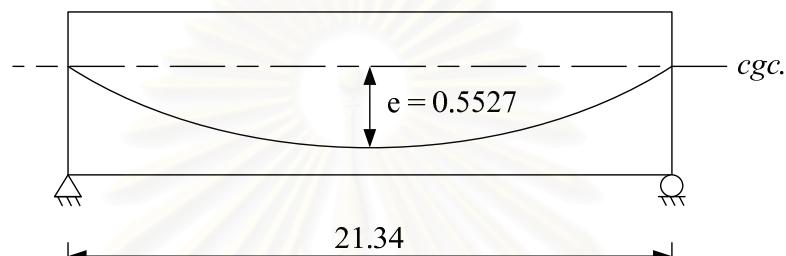
$$\begin{aligned} D &= 0.022 \quad m \\ A &= 3.871 \times 10^{-4} \quad m^2 \\ f_y &= 413.55 \quad MPa \\ E &= 200000 \quad MPa \end{aligned}$$

คุณสมบัติของเหล็กเสริมรับแรงเนื้อน

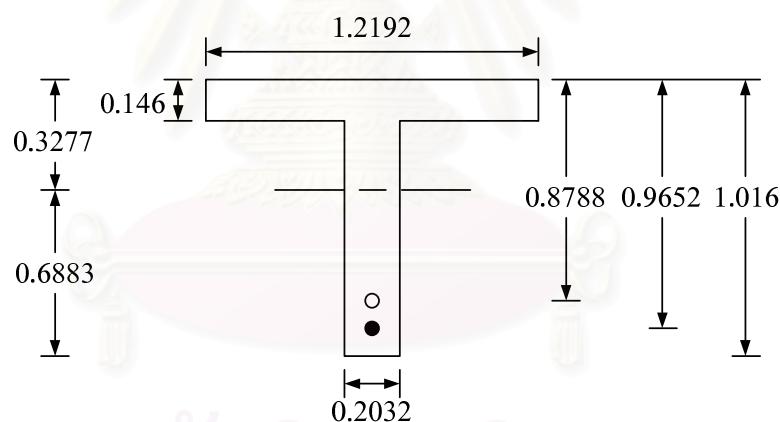
$$\begin{aligned} D &= 0.009 \quad m \\ A &= 6.36 \times 10^{-5} \quad m^2 \\ f_y &= 235.36 \quad MPa \\ E &= 200000 \quad MPa \end{aligned}$$

ราคาค่าวัสดุและค่าแรงงาน

C_c	=	3000.00	$Baht/m^3$
C_p	=	120.00	$Baht/kg$
C_s	=	25.00	$Baht/kg$
C_f	=	300.00	$Baht/m^2$

(ก) แนวการวางเหล็กเสริมอัดแรง

(ж) หน้าตัดคาน

รูปที่ 4.1 แสดงหน้าตัดคาน และแนวการวางเหล็กเสริมอัดแรง ตัวอย่างที่ 1 (หน่วย : เมตร)

จากรายงานผลการคำนวณออกแบบของตัวอย่างที่ 1 ทำการออกแบบด้วยค่าอัตราส่วนการอัดแรง (PPR) เท่ากับ 0.720 ซึ่งผลการคำนวณออกแบบที่ได้จากการวิจัย กับของ Naaman และ Siriaksorn สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.1

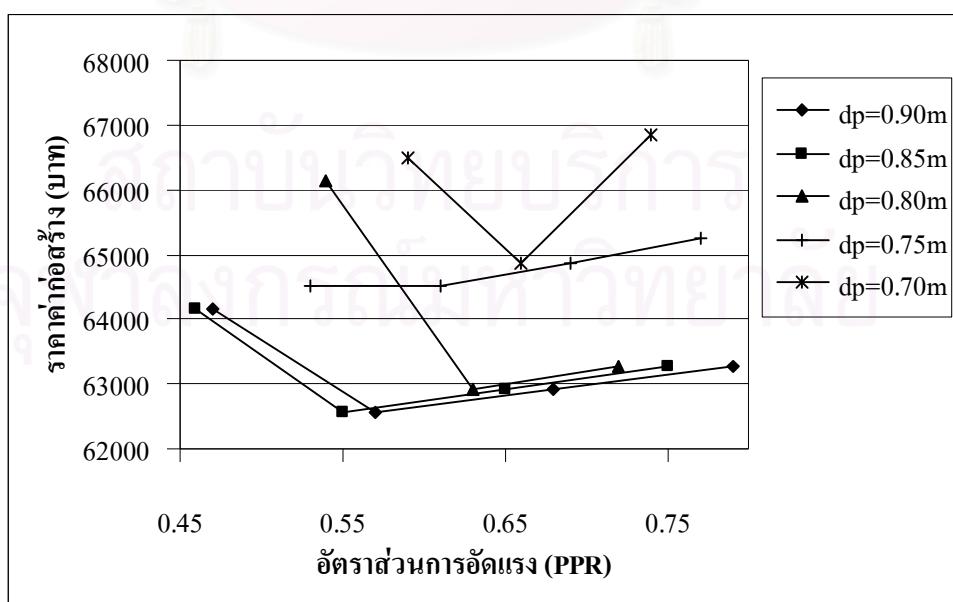
ตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์และออกแบบจากงานวิจัย กับผลจาก Naaman และ Siriaksorn

$$\text{ที่ PPR} = 0.72$$

ผลการวิเคราะห์และออกแบบ	Naaman และ Siriaksorn	งานวิจัย
ปริมาณเหล็กเสริมอัดแรง (mm^2)	690.97	690.97
ปริมาณเหล็กเสริมไม่อัดแรง (mm^2)	1161.29	1161.30
ระยะเรียงเหล็กรับแรงเฉือน (mm)	609.6	600.0
กำลังต้านทาน โอมเมนต์ ($N \cdot m$)	1378752.10	1364151.00
หน่วยแรงอัดในคอนกรีต (Pa)		
- ขณะรับน้ำหนักบรรทุกคงที่	3116540.00	2851525.33
- ขณะรับน้ำหนักบรรทุกร่วม	8177470.00	7812164.52

จากตารางที่ 4.1 พบว่าผลการวิเคราะห์และออกแบบที่ได้จากการวิจัย กับผลจาก Naaman และ Siriaksorn มีค่าใกล้เคียงกัน

สำหรับผลการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสมจากงานวิจัย ทำโดยการเปรียบเทียบผลการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสมที่ได้จากการลึกประสิทธิผลของเหล็กเสริมอัดแรง (d_p) ที่ค่าต่างๆ กัน เพื่อให้ได้ผลการคำนวณออกแบบที่เหมาะสมยิ่งขึ้น และได้นำมาเขียนเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความลึกประสิทธิผลของเหล็กเสริมอัดแรงกับราคาก่อสร้าง ดังแสดงในรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าอัตราส่วนการอัดแรงกับราคาก่อสร้าง ตัวอย่างที่ 1

จากรูปที่ 4.2 พบว่าความลึกประสิทธิ์ผลของเหล็กเสริมอัดแรงที่ทำให้ราคาค่าก่อสร้างต่ำสุดคือที่ d_p เท่ากับ 0.850 เมตร นำผลการคำนวณออกแบบดังกล่าวเปรียบเทียบกับผลจาก Naaman และ Siriaksorn ดังแสดงในตารางที่ 4.2

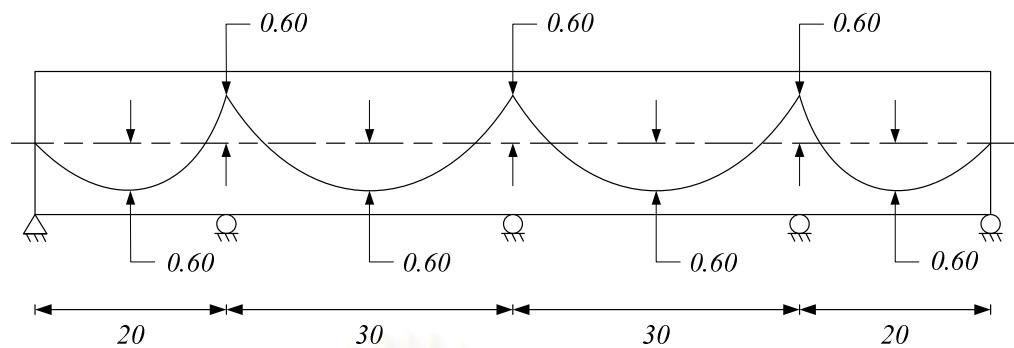
ตารางที่ 4.2 เปรียบเทียบผลการคำนวณออกแบบอย่างเหมาสมจากงานวิจัย กับผลการคำนวณออกแบบของ Naaman และ Siriaksorn

ผลการวิเคราะห์และออกแบบ	Naaman และ Siriaksorn	งานวิจัย
อัตราส่วนการอัดแรง (PPR)	0.720	0.500
ความลึกประสิทธิ์ผลของเหล็กเสริมอัดแรง (m)	0.8788	0.850
ปริมาตรเหล็กเสริมอัดแรง (m^3)	0.01477	0.01055
ปริมาตรเหล็กเสริมไม่อัดแรง (m^3)	0.02478	0.04130
ปริมาตรเหล็กเสริมรับแรงเฉือน (m^3)	0.00558	0.00558
ราคารวม (บาท)	63278.28	62547.89

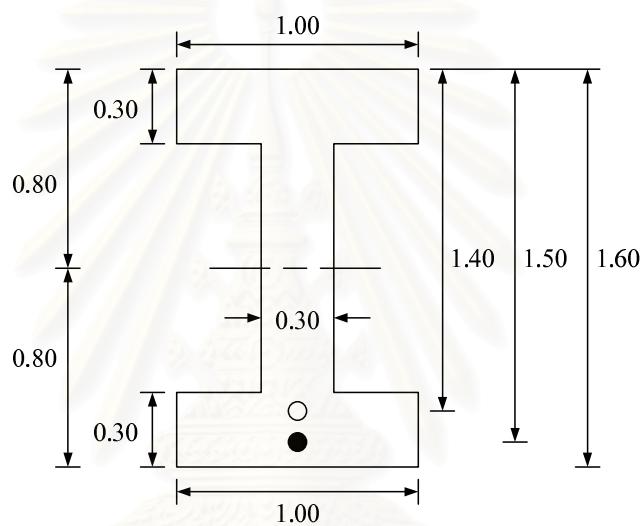
จากตารางที่ 4.2 จะเห็นว่าผลการออกแบบอย่างเหมาสมจากงานวิจัยสามารถลดราคาค่าก่อสร้างลงได้ 1.15%

4.2 รายงานการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลตัวอย่างที่ 2

ตัวอย่างที่ 2 เป็นตัวอย่างการเปรียบเทียบผลการคำนวณออกแบบคำนองกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วนอย่างเหมาสมจากงานวิจัย กับผลการคำนวณออกแบบคำนองกรีตต่อเนื่องอัดแรงจากตัวอย่างของ ดร.นเรศ พันธุราชร (2540) โดยมีแนวการวางเหล็กเสริมอัดแรงที่แตกต่างกันบริเวณกลางคานช่วงที่ 1 และ 4 ในตัวอย่างของ ดร.นเรศ มีค่าเยื่องศูนย์ของเหล็กเสริมอัดแรงเท่ากับ 0.1971 เมตร

(ก) แนวการวางเหล็กเสริมอัดแรง

(ข) หน้าตัดคาน

รูปที่ 4.3 แสดงหน้าตัดคาน และแนวการวางเหล็กเสริมอัดแรง ตัวอย่างที่ 2 และ 3 (หน่วย : เมตร)

ความยาวคาน

ช่วงที่ 1	20	<i>m</i>
ช่วงที่ 2	30	<i>m</i>
ช่วงที่ 3	30	<i>m</i>
ช่วงที่ 4	20	<i>m</i>

คุณสมบัติของหน้าตัด

$$\begin{aligned} b &= 1.0000 \quad m \\ b_w &= 0.3000 \quad m \end{aligned}$$

h_f	=	0.3000	m
h	=	1.6000	m
y_t	=	0.8000	m
y_b	=	0.8000	m
d_s	=	1.5000	m
d_p	=	1.4000	m
e	=	0.6000	m
A	=	0.9000	m^2
I	=	0.2830	m^4

น้ำหนักบรรทุก

W_{SD}	=	13781.52	N/m
W_L	=	11643.56	N/m

คุณสมบัติของคอนกรีต

f_{ci}'	=	29.42	MPa
f_c'	=	34.5	MPa
w_c	=	23000	N/m^3

คุณสมบัติของเหล็กเสริมอัดแรง : Seven-wire strand Grade 270

ระบบ มีแรงยึดเหนี่ยว (Bonded System)

A	=	98.71×10^{-6}	m^2
f_{pu}	=	1674.6	MPa
f_{py}	=	1861.0	MPa
E	=	200000	MPa

คุณสมบัติของเหล็กเสริมไม่อัดแรง : DB 25

A	=	490.87×10^{-6}	m^2
f_y	=	392.4	MPa
E	=	200000	MPa

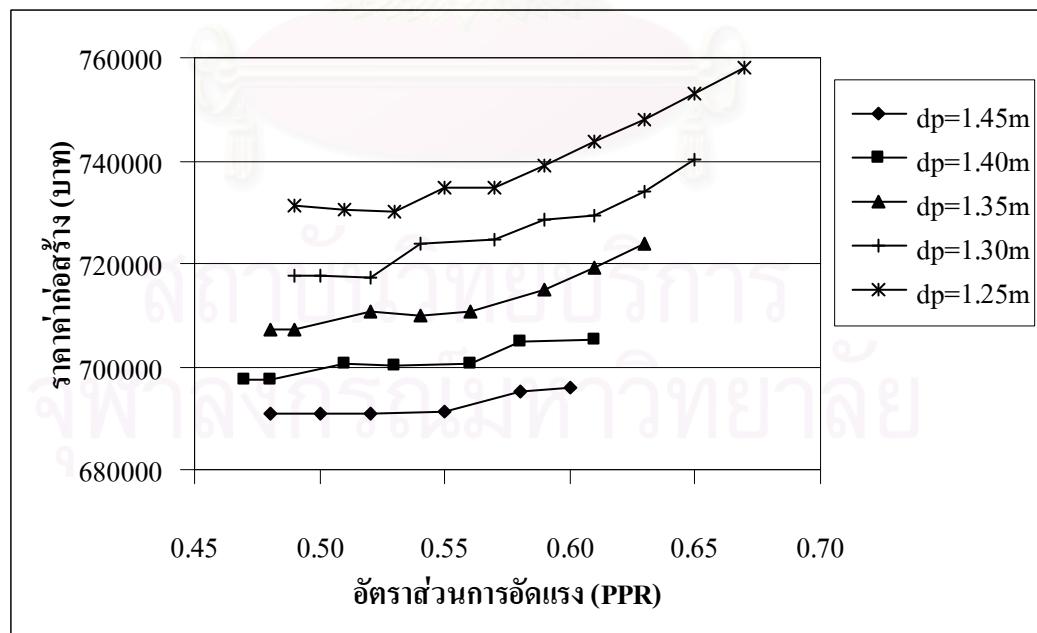
คุณสมบัติของเหล็กเสริมรับแรงเฉือน : RB 9

$$\begin{aligned} A &= 6.36 \times 10^{-5} \quad m^2 \\ f_y &= 235.36 \quad MPa \\ E &= 200000 \quad MPa \end{aligned}$$

ราคาค่าวัสดุและค่าแรงงาน

$$\begin{aligned} C_c &= 3000.00 \quad Baht/m^3 \\ C_p &= 120.00 \quad Baht/kg \\ C_s &= 25.00 \quad Baht/kg \\ C_f &= 300.00 \quad Baht/m^2 \end{aligned}$$

ผลการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสมในตัวอย่างนี้ หาได้โดยการเปรียบเทียบผลการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสมที่ได้จาก การเปลี่ยนความลึกประสิทธิผลของเหล็กเสริมอัดแรง นำมาเขียนเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความลึกประสิทธิผลของเหล็กเสริมอัดแรงกับราคาก่อสร้าง ได้ดังแสดงในรูปที่ 4.4 และความลึกประสิทธิผลของเหล็กเสริมอัดแรงที่ทำให้ราคาก่อสร้าง ต่ำสุดคือ 1.450 เมตร

รูปที่ 4.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าอัตราส่วนการอัดแรงกับราคาก่อสร้าง ตัวอย่างที่ 2

เปรียบเทียบผลการคำนวณอkokแบบจากงานวิจัย และจากตัวอย่างของ ดร.นเรศ ชี้งสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการคำนวณอkokแบบจากงานวิจัย และจากตัวอย่างของ ดร.นเรศ

ผลการวิเคราะห์และอkokแบบ	ดร.นเรศ	งานวิจัย
อัตราส่วนการอัดแรง (PPR)	-	0.510
ปริมาตรเหล็กเสริมอัดแรง (m^3)	0.3571	0.2085
ปริมาตรเหล็กเสริมไม่อัดแรง (m^3)	-	0.0351
ปริมาตรเหล็กเสริมรับแรงเนื้อน (m^3)	-	0.0672
ราคารวม* (บาท)	772235.37	677532.72

* ไม่รวมราคาจากเหล็กเสริมรับแรงเนื้อน

เนื่องจากผลการคำนวณอkokแบบจากตัวอย่างของ ดร.นเรศ ไม่ได้ทำการคำนวณอkokแบบในส่วนของการเสริมเหล็กรับแรงเนื้อน ดังนั้น การเปรียบเทียบผลจะไม่นำราคางานวิจัยมาเปรียบเทียบด้วย เนื่องจากตัวอย่างที่ 4.3 ไม่ได้ทำการคำนวณอkokแบบย่างเหมาสมจากงานวิจัย กับ การคำนวณอkokแบบจากตัวอย่างของ ดร.นเรศ จะเห็นว่าการอkokแบบย่างเหมาสมสามารถลดราคาค่าก่อสร้างลงได้ประมาณ 12%

4.3 รายงานการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลตัวอย่างที่ 3

ตัวอย่างที่ 3 เป็นตัวอย่างนำโครงสร้างในตัวอย่างที่ 2 มาเปรียบเทียบผลการคำนวณอkokแบบย่างเหมาสมที่ความลึกของหน้าตัดคานต่างๆ กัน โดยกำหนดให้ความลึกของหน้าตัดคานมีค่าระหว่าง 1.500 เมตรและ 1.750 เมตร โดยให้ความลึกของหน้าตัดคานเพิ่มขึ้นครั้งละ 0.05 เมตร และกำหนดระยะหักมุมคอนกรีตถึงตำแหน่งเหล็กเสริมอัดแรงที่ใช้ในตัวอย่างนี้ เท่ากับระยะหักมุมคอนกรีตถึงตำแหน่งเหล็กเสริมอัดแรงที่ได้จากการคำนวณอkokแบบย่างเหมาในตัวอย่างที่ 2 คือเท่ากับ 0.15 เมตร ในทุกกรณี

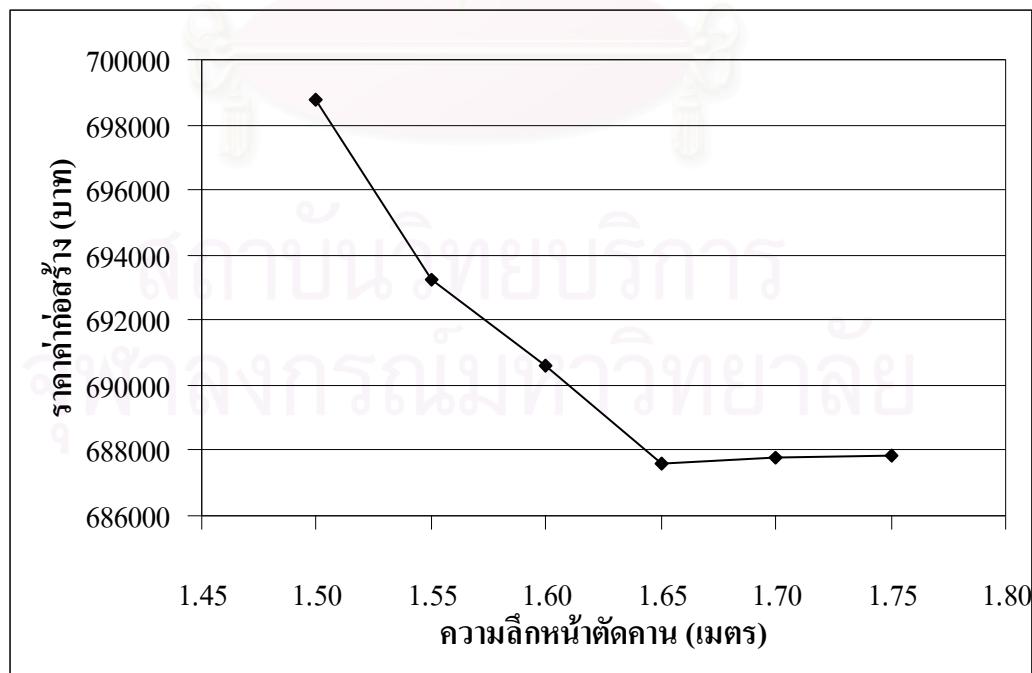
เปรียบเทียบราคาในส่วนต่างๆ ที่ความลึกของหน้าตัดต่างๆ กัน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 เปรียบเทียบราคาค่าก่อสร้างที่ความลึกของหน้าตัดคานต่างๆ กัน

ความลึก หน้าตัด (m)	อัตราส่วน การอัดแรง (PPR)	ราคา (บาท)					
		คอนกรีต	เหล็กเสริม อัดแรง	เหล็กเสริม ไม่อัดแรง	เหล็กรับ แรงเฉื่อน	ไม้แบบ	รวม
1.500	0.470	261000	194971	56181	24645	162000	698797
1.550	0.450	265500	176474	61869	24412	165000	693256
1.600	0.510	270000	195134	44399	13101	168000	690634
1.650	0.500	274500	185924	44399	11753	171000	687576
1.700	0.540	279000	186010	39580	9177	174000	687767
1.750	0.560	283500	186098	32616	8644	177000	687858

จากผลการคำนวณออกแบบบอย่างเหมาะสมของแต่ละขนาดความลึกของหน้าตัดคาน พบร่วมที่ความลึกเท่ากับ 1.650 เมตร ราคาต่ำที่สุด

เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างผลการคำนวณออกแบบบอย่างเหมาะสม ของแต่ละขนาดความลึกของหน้าตัดคาน ได้นำความสัมพันธ์ระหว่างขนาดความลึกของหน้าตัดกับราคา ดังแสดงในรูปที่ 4.5

รูปที่ 4.5 แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดความลึกของหน้าตัดคานและเปรียบเทียบกับราคา

บทที่ 5

สรุปผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

งานวิจัยนี้เสนอแนวคิดในการออกแบบคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วน ให้มีความเหมาะสมทั้งด้านราคาและกำลังของโครงสร้าง โดยใช้อัตราส่วนของการอัดแรง และใช้ข้อกำหนดตามมาตรฐาน ACI318M-02 และทำการพัฒนาโปรแกรมขึ้นเพื่อความสะดวกในการคำนวณ โดยโปรแกรมจะทำการแสดงผลของปริมาณเหล็กเสริมอัดแรง เหล็กเสริมไม่อัดแรง เหล็กเสริมรับแรงเฉือน ราคาของโครงสร้าง และเปรียบเทียบผลการออกแบบดังกล่าวที่ความลึกต่างๆ

ในตัวอย่างที่ 1 ได้ทำการเปรียบเทียบผลการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสมสำหรับคานคอนกรีตอัดแรงบางส่วนที่ได้จากการวิจัย กับผลที่ได้จาก Naaman และ Siriaksorn พบว่าการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสมในงานวิจัยสามารถลดราคาค่าก่อสร้างลงได้ 1.15% และในตัวอย่างที่ 2 ได้ทำการเปรียบเทียบผลการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสมสำหรับคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วนจากการวิจัย กับผลการคำนวณออกแบบสำหรับคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงที่ได้จาก ดร.นเรศ พันธราษร พบว่าการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสมในงานวิจัยนี้สามารถลดราคาค่าก่อสร้างลงได้ประมาณ 12%

ส่วนในตัวอย่างที่ 3 เป็นการเปรียบเทียบผลการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสมสำหรับคานคอนกรีตต่อเนื่องอัดแรงบางส่วนที่ขาดความลึกของหน้าตัดต่างๆกัน พบว่าการเพิ่มหรือลดขนาดความลึกของหน้าตัดนั้นสามารถช่วยลดราคาค่าก่อสร้างลงได้ด้วย

5.2 ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาโปรแกรมขึ้นในเบื้องต้น และยังมีข้อจำกัด จึงเป็นผลที่สำหรับการพัฒนาโปรแกรมต่อไป โดยแนวทางเพิ่มเติมทางผู้วิจัยขอเสนอดังนี้

1. พิจารณาให้ระยะเบื้องต้นยึดของเหล็กเสริมอัดแรงเป็นตัวแปร
2. พิจารณาเพิ่มเติมในส่วนของหน้าตัดเชิงประกอบ (Composite beam)
3. พิจารณาเพิ่มเติมในส่วนของการรับแรงบิด

รายการอ้างอิง

- ACI-ASCE Committee 423. State-of-the-art report on partially prestressed concrete. 1999.
- ACI Committee 318. Building code requirements for structural concrete and commentary. 2002.
- Al-Gahtani, A. S., Al-Saadoun, S. S., and Abul-Feilat, E. A.. Design optimization of continuous of partially prestressed concrete beams. Computers and structures 55, 2 (1995): 365-370.
- Au, F. T. K., Du, J. S., and Cheung, Y. K.. Service load analysis of unbonded partially prestressed concrete members. Magazine of concrete research 57, 4 (2004): 199-209.
- Boczkaj, B. K.. Section partially prestressed – an exact solution. PCI journal 39, 6 (Nov-Dec 1994): 99-106.
- Dole, R., Ronghe, G. N., and Gupta, L. M.. Optimum design of reinforced concrete beams using polynomial optimization technique. Advances in Structural Engineering 3,1 (2000): 67-79.
- Harajli, M. H., and Hijazi, S. A.. Evaluation of the ultimate in partially prestressed concrete members. PCI journal (Jan-Feb 1991): 62-82.
- Harajli, M. H., and Naaman, A. E.. Static and fatigue tests on partially prestressed beams. Journal of structural engineering 111, 7 (July 1985): 1602-1618.
- Inomata, S.. A design procedure for partially prestressed concrete beams based on strength and serviceability. PCI journal 27, 5 (Sep-Oct 1982): 100-116.
- Khaleel, M. A., and Itani, R. Y.. Optimization of partially prestressed concrete girders under multiple strength and serviceability criteria. Computers and Structures 49, 3 (Nov 1993): 427-438.
- Lin, T. Y., and Burns, N. H.. Design of prestressed concrete structures. 3rd ed. New York: John Wiley & Sons, 1982.
- Moustafa, E. S.. Design of partially prestressed concrete flexural members. PCI journal 22, 3 (May-Jun 1977): 12-29.
- Naaman, A. E., and Siriaksorn, A.. Serviceability based design of partially prestressed beams, Part 1: Analytic Formulation. PCI journal 24, 2 (Mar-Apr 1979): 64-89.
- Naaman, A. E., and Siriaksorn, A.. Serviceability based design of partially prestressed beams, Part 2: Computerized design and evaluation of major parameters. PCI journal 24, 2 (Mar-Apr 1979): 64-89.
- Naaman, A. E.. Prestressed concrete analysis and design. New York: McGraw-Hill, 1982.
- Nawy, E. G.. Prestressed concrete. New Jersey: Prentice-Hall, 1989.

Prasada Rao, A. S.. Selection and design of partially prestressed concrete sections for strength and serviceability. ACI structural journal 88, 3 (May-Jun 1991): 330-339.

Saouma, V. E., and Murad, R. S.. Partially prestressed concrete beam optimization. Journal of structural engineering 110, 3 (March 1984): 589-604.

กนกอร แก้วนิรัตน์. การคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสมที่สุดสำหรับคานคอนกรีตอัดแรงบางส่วนด้วยวิธีซิมเพล็กซ์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ต่อฤทธิ์ กัญจน์. การออกแบบคานคอนกรีตอัดแรง. คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2539.

นเรศ พันธาราช. การออกแบบคานคอนกรีตอัดแรง. กรุงเทพมหานคร: ไลบรารีนัย, 2540.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายงานผลการคำนวณออกแบบ ของตัวอย่างที่ 1

- รายงานผลการคำนวณออกแบบ ที่ PPR = 0.72
- รายงานผลการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

 OPTIMAL DESIGN
 OF
 PARTIALLY PRESTRESSED CONCRETE CONTINUOUS BEAMS

----DESIGN RESULT AT PPR = 0.7200 ----

Prestressing Steel		
Aps	(m^2)	0.00069097 (7)
Nonprestressing Steel		
Midspan Section		
Span 1	(m^2)	0.00116130 (3)
Spacing of Stirrup		
Nv		36
Span 1	(m)	0.6000

----FLEXURAL ANALYSIS AT PPR = 0.7200 ----

Classified as (Pa)		
Class U, $ft >= -0.7\sqrt{fc'}$	-4111569.044	
Class T, $ft >= -\sqrt{fc'}$	-5873670.062	
Class U, $ft < -\sqrt{fc'}$		
 ft at		
Midspan 1	-5930916.745	Class C
 Compressive Stress At Transfer Stage (Pa)		
$fc \leq 0.6fc'$	16548000.000	
 fc at		
Midspan 1	3198533.488	pass
 Tensile Stress At Transfer Stage (Pa)		
$ft \geq -0.25\sqrt{fc'}$	-1312916.601	
 ft at		
Midspan 1	2223902.094	pass
 Compressive Stress At Service Stage, Sustained Load (Pa)		
$fc \leq 0.45fc'$	15525000.000	
 fc at		
Midspan 1	2851525.327	pass
 Compressive Stress At Service Stage, Total Load (Pa)		
$fc \leq 0.6fc'$	20700000.000	
 fc at		
Midspan 1	7812164.524	pass

Crack Width (mm)			
Maximum Crack Width	0.410		
Crack Width at Midspan 1	0.128545	pass	
Resistance Moment (N.m) $0.9M_n \geq \mu$			
μ at Midspan 1	1261842.439		
0.9Mn at Midspan 1	1364151.001	pass	
Cracking Moment (N.m) $0.9M_n \geq 1.2M_{cr}$			
1.2Mcr at Midspan 1	887403.607		
0.9Mn at Midspan 1	1364151.001	pass	
Reinforcement Index, RI $RI \leq 0.36\beta_1$	0.294429		
RI at Midspan 1	0.046660	pass	
Short-Term Deflection (m) $\delta \leq L/360$			
L/360 at	0.059278		
δ at Midspan 1	0.044144	pass	
Long-Term Deflection (m) $\delta \leq L/480$			
L/480 at	0.044458		
δ at Midspan 1	0.015465	pass	
Shear Strength Provided By Shear Reinforcement (N) $V_s \leq (2/3)\sqrt{f_c} b w^* d$	718521.464		
V_s at Midspan 1	45057.4148	pass	

 OPTIMAL DESIGN
 OF
 PARTIALLY PRESTRESSED CONCRETE CONTINUOUS BEAMS

----- DATA -----

No.of Span	1
Span Length 1	(m) 21.3400

Section Properties

+	*****	+ + +
hf1 *	*	
+ ***	**** h ds dp	
	*	
	* + * +	
	* + * +	
	***** +	
	+--bw--+	

Section Type T		
b	(m)	1.2192
bw	(m)	0.2032
hf1	(m)	0.1460
h	(m)	1.0160
ds	(m)	0.9652
dp	(m)	0.8500
yt	(m)	0.3261
yb	(m)	0.6899
A	(m^2)	0.3548
I	(m^4)	0.0344

Material Properties

Concrete

Ec	(Pa)	27606249292.5062
fci'	(Pa)	27580000.0000
fc'	(Pa)	34500000.0000
Unit Weight	(N/m^2)	23000.0000
beta1		0.8179

Prestress Steel

System	bonded	
Diameter	(m)	0.0127
Each Area	(m^2)	0.00009871
Ep	(Pa)	1860000000000.0000
fpu	(Pa)	1861000000.0000
fpy	(Pa)	1674600000.0000
fpj	(Pa)	1488800000.0000
fpi	(Pa)	1302700000.0000
fse	(Pa)	1116600000.0000
vp		0.5500

Nonprestress Steel

Diameter	(m)	0.0220
Each Area	(m^2)	0.00038710
Es	(Pa)	200000000000.0000

f_y	(Pa)	413550000.0000
Stirrup Steel		
Diameter	(m)	0.0090
Each Area	(m^2)	0.00006360
f_y	(Pa)	235360000.0000

Exposure Condition
Dry air or protective membrane

Material Cost		
Concrete	(Baht/ m^3)	3000.0000
Prestress Steel	(Baht/kg)	120.0000
Nonprestress Steel	(Baht/kg)	25.0000
Formwork	(Baht/ m^2)	300.0000

Loading		
Uniform Load	(N/m)	
Self Weight Load		8161.2740
Superimposed Dead Load		583.7600
Live Load		5837.6000

----- MOMENT AT EACH SECTION -----

Self Weight	(N.m)	
Midspan Section		
Span 1		464576.0337
Superimposed Deadload	(N.m)	
Midspan Section		
Span 1		33230.2169
Live load	(N.m)	
Midspan Section		
Span 1		332302.1693
Total Load	(N.m)	
Midspan Section		
Span 1		830108.4200
Ultimate Load	(N.m)	
Midspan Section		
Span 1		1261842.4388

----- ALLOWABLE LIMIT -----

Minimum Bonded Reinforcement (Unbonded System)		
0.004A	(m^2)	0.00141935
Stress at Transfer Stage (Pa)		
Compressive Stress, 0.60fc'		16548000.0000
Tensile Stress, -0.25sqrt(fc')		-1312916.6006
Stress at Service Load (Pa)		
Compressive Stress		
Sustained Load, 0.45fc'		15525000.0000

Total Load, 0.60fc'	20700000.0000
Limits for Reinforcement, 0.36beta1	0.29442857
Permissible Deflection (m)	
Short-Term Deflection, L/360	
Span 1	0.05927778
Long-Term Deflection, L/480	
Span 1	0.04445833
Maximum Crack Width (mm)	0.410

----- FLEXURAL ANALYSIS RESULT -----

Classified as	
Midspan Section	
Span 1	Class C
Stress at Transfer Stage (Pa)	
Compressive Stress	
Midspan Section	
Span 1	3024342.7693
Tensile Stress	
Midspan Section	
Span 1	-752992.8199
Stress at Service Load (Pa)	
Compressive Stress	
Sustained Load	
Midspan Section	
Span 1	3537617.3349
Total Load	
Midspan Section	
Span 1	8524616.9202
Crack Width (mm)	
Midspan Section	
Span 1	0.14475779
Resistance Moment, 0.9Mn (N.m)	
Midspan Section	
Span 1	1339331.1405
Cracking Moment, Mcr (N.m)	
Midspan Section	
Span 1	570825.7482
Reinforcement Index	
Midspan Section	
Span 1	0.04724706
Short-Term Deflection (m)	
Midspan Section	
Span 1	0.03701703
Long-Term Deflection (m)	
Midspan Section	
Span 1	0.03234284

Shear Strength Provided By Shear Reinforcement (N)
 Midspan Section
 Span 1 45285.9000

----- DESIGN RESULT -----

PPR		0.5000
Concrete Cost	(Baht)	22716.7288
Prestressing Steel		
Number		5
Area	(m ²)	0.00049355
Length	(m)	21.3742
Cost	(Baht)	9874.1077
Nonprestressing Steel At Midspan Section		
Number		5
Span 1	(m ²)	0.00193550
Area		
Span 1	(m)	21.3400
Length		
Span 1	(m)	21.3400
Cost	(Baht)	8054.1962
Stirrup Steel		
Number		36
Span 1	(m)	0.6000
Spacing		
Span 1	(Baht)	1088.6773
Formwork Cost	(Baht)	20814.1824
Total Cost	(Baht)	62547.8923

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายงานผลการคำนวณออกแบบ ของตัวอย่างที่ 2

- รายงานผลการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

 OPTIMAL DESIGN
 OF
 PARTIALLY PRESTRESSED CONCRETE CONTINUOUS BEAMS

----- DATA -----

No.of Span		4
Span Length 1	(m)	20.0000
Span Length 2	(m)	30.0000
Span Length 3	(m)	30.0000
Span Length 4	(m)	20.0000

Section Properties

+		+-----b-----+
+	*****	+ + +
hf1	* * * *	
+	****	h ds dp
	* bw *	
	*	
+	****	+
hf2	* + *	+
+	*****	+
		+-----b1-----+

Section Type I

b	(m)	1.0000
bw	(m)	0.3000
b1	(m)	1.0000
hf1	(m)	0.3000
hf2	(m)	0.3000
h	(m)	1.6000
ds	(m)	1.5000
dp	(m)	1.4500
yt	(m)	0.8000
yb	(m)	0.8000
A	(m ²)	0.9000
I	(m ⁴)	0.2830

Material Properties

Concrete

Ec	(Pa)	29437912629.8044
fci'	(Pa)	29420000.0000
fc'	(Pa)	39230000.0000
Unit Weight	(N/m ²)	23000.0000
beta1		0.7841

Prestress Steel

System		bonded
Diameter	(m)	0.0127
Each Area	(m ²)	0.00009871
Ep	(Pa)	200000000000.0000
fpu	(Pa)	1861000000.0000
fpy	(Pa)	1674600000.0000
fpj	(Pa)	1488800000.0000
fpi	(Pa)	1302700000.0000
fse	(Pa)	1116600000.0000
vp		0.5500

Nonprestress Steel

Diameter	(m)	0.0250
Each Area	(m^2)	0.00049100
Es	(Pa)	200000000000.0000
fy	(Pa)	392400000.0000
Stirrup Steel		
Diameter	(m)	0.0090
Each Area	(m^2)	0.00006360
fy	(Pa)	235360000.0000

Exposure Condition
Dry air or protective membrane

Material Cost

Concrete	(Baht/m^3)	3000.0000
Prestress Steel	(Baht/kg)	120.0000
Nonprestress Steel	(Baht/kg)	25.0000
Formwork	(Baht/m^2)	300.0000

Loading

Uniform Load	(N/m)	
Self Weight Load		20700.0000
Superimposed Dead Load		20000.0000
Live Load		30000.0000

----- MOMENT AT EACH SECTION -----

Self Weight (N.m)

Midspan Section	
Span 1	476708.8235
Span 2	837132.3529
Span 3	837132.3529
Span 4	476708.8235
Inner Support Section	
Support 1	-1308970.5882
Support 2	-1674264.7059
Support 3	-1308970.5882

Superimposed Deadload (N.m)

Midspan Section	
Span 1	460588.2353
Span 2	808823.5294
Span 3	808823.5294
Span 4	460588.2353
Inner Support Section	
Support 1	-1264705.8824
Support 2	-1617647.0588
Support 3	-1264705.8824

Live load (N.m)

Midspan Section	
Span 1	690882.3529
Span 2	1213235.2941
Span 3	1213235.2941
Span 4	690882.3529
Inner Support Section	
Support 1	-1897058.8235
Support 2	-2426470.5882
Support 3	-1897058.8235

Total Load (N.m)

Midspan Section		
Span 1	1948253.8478	
Span 2	3773689.5650	
Span 3	3773689.5650	
Span 4	1948253.8478	
Inner Support Section		
Support 1	-3403820.5075	
Support 2	-4956300.3625	
Support 3	-3403820.5075	
Ultimate Load	(N.m)	
Midspan Section		
Span 1	2806790.3183	
Span 2	5281336.6238	
Span 3	5281336.6238	
Span 4	2806790.3183	
Inner Support Section		
Support 1	-5761232.2722	
Support 2	-7971594.4801	
Support 3	-5761232.2722	

----- ALLOWABLE LIMIT -----

Minimum Bonded Reinforcement (Unbonded System)		
0.004A	(m^2)	0.00360000
Stress at Transfer Stage (Pa)		
Compressive Stress, 0.60fc'	17652000.0000	
Tensile Stress, -0.25sqrt(fc')	-1356005.1622	
Stress at Service Load (Pa)		
Compressive Stress		
Sustained Load, 0.45fc'	17653500.0000	
Total Load, 0.60fc'	23538000.0000	
Limits for Reinforcement, 0.36beta1		0.28226571
Permissible Deflection (m)		
Short-Term Deflection, L/360		
Span 1	0.05555556	
Span 2	0.08333333	
Span 3	0.08333333	
Span 4	0.05555556	
Long-Term Deflection, L/480		
Span 1	0.04166667	
Span 2	0.06250000	
Span 3	0.06250000	
Span 4	0.04166667	
Maximum Crack Width	(mm)	0.410

----- FLEXURAL ANALYSIS RESULT -----

Classified as		
Midspan Section		
Span 1	Class U	
Span 2	Class T	
Span 3	Class T	
Span 4	Class U	

Inner Support Section	
Support 1	Class U
Support 2	Class C
Support 3	Class U
Stress at Transfer Stage (Pa)	
Compressive Stress	
Midspan Section	
Span 1	5803259.0649
Span 2	3844565.2315
Span 3	3844565.2315
Span 4	5803259.0649
Inner Support Section	
Support 1	6305086.5022
Support 2	4688708.3997
Support 3	6305086.5022
Tensile Stress	
Midspan Section	
Span 1	197585.0618
Span 2	2156278.8952
Span 3	2156278.8952
Span 4	197585.0618
Inner Support Section	
Support 1	-304242.3755
Support 2	1312135.7270
Support 3	-304242.3755
Stress at Service Load (Pa)	
Compressive Stress	
Sustained Load	
Midspan Section	
Span 1	1663887.2344
Span 2	4472730.5457
Span 3	4472730.5457
Span 4	1663887.2344
Inner Support Section	
Support 1	3842971.1550
Support 2	6373670.7514
Support 3	3842971.1550
Total Load	
Midspan Section	
Span 1	4229843.3358
Span 2	9653604.6164
Span 3	9653604.6164
Span 4	4229843.3358
Inner Support Section	
Support 1	7162575.6698
Support 2	16632375.0972
Support 3	7162575.6698
Crack Width (mm)	
Midspan Section	
Span 1	0.00000000
Span 2	0.00000000
Span 3	0.00000000
Span 4	0.00000000
Inner Support Section	
Support 1	0.21983306
Support 2	0.21698377
Support 3	0.21698377
Resistance Moment, 0.9Mn (N.m)	

Midspan Section	
Span 1	4612613.9316
Span 2	5070684.2301
Span 3	5070684.2301
Span 4	4612613.9316
Inner Support Section	
Support 1	6199955.1476
Support 2	8390333.4305
Support 3	6199955.1476
Cracking Moment, Mcr	(N.m)
Midspan Section	
Span 1	3719209.4907
Span 2	3434239.9929
Span 3	3434239.9929
Span 4	3719209.4907
Inner Support Section	
Support 1	4584737.9656
Support 2	4407738.2775
Support 3	4584737.9656
Reinforcement Index	
Midspan Section	
Span 1	0.06459113
Span 2	0.07104301
Span 3	0.07104301
Span 4	0.06459113
Inner Support Section	
Support 1	0.08717272
Support 2	0.11943214
Support 3	0.08717272
Short-Term Deflection	(m)
Midspan Section	
Span 1	0.00180935
Span 2	0.03683795
Span 3	0.03683795
Span 4	0.00180935
Long-Term Deflection	(m)
Midspan Section	
Span 1	-0.00038466
Span 2	0.04224190
Span 3	0.04224190
Span 4	-0.00038466
Shear Strength Provided By Shear Reinforcement (N)	
Midspan Section	
Span 1	67585.9421
Span 2	154485.6671
Span 3	154485.6671
Span 4	67585.9421

----- DESIGN RESULT -----

PPR	0.5100
Concrete Cost	(Baht) 270000.0000

Prestressing Steel		
Number		21
Area	(m ²)	0.00207291
Length	(m)	100.5719
Cost	(Baht)	195134.0160
Nonprestressing Steel		
At Midspan Section		
Number		
Span 1		0
Span 2		2
Span 3		2
Span 4		0
Area	(m ²)	
Span 1		0.00000000
Span 2		0.00098200
Span 3		0.00098200
Span 4		0.00000000
Length	(m)	
Span 1		13.6325
Span 2		17.8664
Span 3		17.8664
Span 4		13.6325
At Inner Support Section		
Number		
Span 2		7
Span 3		17
Span 4		7
Area	(m ²)	
Support 1		0.00343700
Support 2		0.00834700
Support 3		0.00343700
Length	(m)	
Span 1		11.8394
Span 2		13.3236
Span 3		11.8394
Cost	(Baht)	44398.7020
Stirrup Steel		
Number		
Span 1		34
Span 2		105
Span 3		105
Span 4		34
Spacing	(m)	
Span 1		0.6000
Span 2		0.2857
Span 3		0.2857
Span 4		0.6000
Cost	(Baht)	13101.4728
Formwork		
Cost	(Baht)	168000.0000
Total Cost	(Baht)	690634.1908

 OPTIMAL DESIGN
 OF
 PARTIALLY PRESTRESSED CONCRETE CONTINUOUS BEAMS

----DESIGN RESULT AT PPR = 0.5100 ----

Prestressing Steel		
Aps	(m ²)	0.00207291 (21)
Nonprestressing Steel		
Midspan Section		
Span 1	(m ²)	0.00000000 (0)
Span 2	(m ²)	0.00098200 (2)
Span 3	(m ²)	0.00098200 (2)
Span 4	(m ²)	0.00000000 (0)
Inner Support Section		
Support 1	(m ²)	0.00343700 (7)
Support 2	(m ²)	0.00834700 (17)
Support 3	(m ²)	0.00343700 (7)
Spacing of Stirrup		
Nv		34
Span 1	(m)	0.6000
Nv		105
Span 2	(m)	0.2857
Nv		105
Span 3	(m)	0.2857
Nv		34
Span 4	(m)	0.6000

----FLEXURAL ANALYSIS AT PPR = 0.5100 ----

Classified as (Pa)		
Class U, ft>=-0.7sqrt(fc')	-4384369.966	
Class T, ft>=-sqrt(fc')	-6263385.666	
Class U, ft< -sqrt(fc')		
ft at		
Midspan 1	913737.344	Class U
Midspan 2	-4510023.936	Class T
Midspan 3	-4510023.936	Class T
Midspan 4	913737.344	Class U
Support 1	-2018994.990	Class U
Support 2	-6630009.500	Class C
Support 3	-2018994.990	Class U

Compressive Stress At Transfer Stage (Pa)
 $fc \leq 0.6fc_i'$ 17652000.000

fc at
 Midspan 1 5803259.065 pass

Midspan 2	3844565.231	pass
Midspan 3	3844565.231	pass
Midspan 4	5803259.065	pass
Support 1	6305086.502	pass
Support 2	4688708.400	pass
Support 3	6305086.502	pass

Tensile Stress At Transfer Stage (Pa)
 $ft \geq -0.25\sqrt{fc_i'}$ -1356005.162

ft at		
Midspan 1	197585.062	pass
Midspan 2	2156278.895	pass
Midspan 3	2156278.895	pass
Midspan 4	197585.062	pass
Support 1	-304242.376	pass
Support 2	1312135.727	pass
Support 3	-304242.376	pass

Compressive Stress At Service Stage, Sustained Load (Pa)
 $fc \leq 0.45fc'$ 17653500.000

fc at		
Midspan 1	1663887.234	pass
Midspan 2	4472730.546	pass
Midspan 3	4472730.546	pass
Midspan 4	1663887.234	pass
Support 1	3842971.155	pass
Support 2	6373670.751	pass
Support 3	3842971.155	pass

Compressive Stress At Service Stage, Total Load (Pa)
 $fc \leq 0.6fc'$ 23538000.000

fc at		
Midspan 1	4229843.336	pass
Midspan 2	9653604.616	pass
Midspan 3	9653604.616	pass
Midspan 4	4229843.336	pass
Support 1	7162575.670	pass
Support 2	16632375.097	pass
Support 3	7162575.670	pass

Crack Width (mm)
Maximum Crack Width 0.410

Crack Width at		
Midspan 1	0.000000	null
Midspan 2	0.000000	null
Midspan 3	0.000000	null
Midspan 4	0.000000	null
Support 1	0.219833	null
Support 2	0.216984	pass
Support 3	0.216984	null

Resistance Moment (N.m)

0.9Mn>=Mu

Mu at	
Midspan 1	2703540.500
Midspan 2	4986337.144
Midspan 3	4986337.144
Midspan 4	2703540.500
Support 1	6105398.332
Support 2	8217427.380
Support 3	6105398.332

0.9Mn at		
Midspan 1	4612613.932	pass
Midspan 2	5070684.230	pass
Midspan 3	5070684.230	pass
Midspan 4	4612613.932	pass
Support 1	6199955.148	pass
Support 2	8390333.431	pass
Support 3	6199955.148	pass

Cracking Moment (N.m)

0.9Mn>=1.2Mcr

1.2Mcr at	
Midspan 1	4463051.389
Midspan 2	4121087.991
Midspan 3	4121087.991
Midspan 4	4463051.389
Support 1	5501685.559
Support 2	5289285.933
Support 3	5501685.559

0.9Mn at		
Midspan 1	4612613.932	pass
Midspan 2	5070684.230	pass
Midspan 3	5070684.230	pass
Midspan 4	4612613.932	pass
Support 1	6199955.148	pass
Support 2	8390333.431	pass
Support 3	6199955.148	pass

Reinforcement Index, RI

RI<=0.36beta1 0.282266

RI at		
Midspan 1	0.064591	pass
Midspan 2	0.071043	pass
Midspan 3	0.071043	pass
Midspan 4	0.064591	pass
Support 1	0.087173	pass
Support 2	0.119432	pass
Support 3	0.087173	pass

Short-Term Deflection (m)

delta <= L/360

L/360 at	0.055556
L/360 at	0.083333
L/360 at	0.083333

L/360 at	0.055556	
detla at		
Midspan 1	0.001809	pass
Midspan 2	0.036838	pass
Midspan 3	0.036838	pass
Midspan 4	0.001809	pass

Long-Term Deflection (m)		
delta <= L/480		
L/480 at	0.041667	
L/480 at	0.062500	
L/480 at	0.062500	
L/480 at	0.041667	
detla at		
Midspan 1	-0.000385	pass
Midspan 2	0.042242	pass
Midspan 3	0.042242	pass
Midspan 4	-0.000385	pass

Shear Strength Provided By Shear Reinforcement (N)
 $V_s \leq (2/3)\sqrt{f_c} b w' d$ 1847072.433

Vs at		
Midspan 1	67585.9421	pass
Midspan 2	154485.6671	pass
Midspan 3	154485.6671	pass
Midspan 4	67585.9421	pass

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รายงานผลการคำนวณออกแบบ ของตัวอย่างที่ 3

- รายงานผลการคำนวณออกแบบอย่างเหมาะสม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

 OPTIMAL DESIGN
 OF
 PARTIALLY PRESTRESSED CONCRETE CONTINUOUS BEAMS

----- DATA -----

No.of Span		4
Span Length 1	(m)	20.0000
Span Length 2	(m)	30.0000
Span Length 3	(m)	30.0000
Span Length 4	(m)	20.0000

Section Properties

+	-----b-----	+
+	*****	+ + +
hf1	* *	
+	**** * ****	h ds dp
	* bw *	
	* *	
+	**** + ****	+
hf2	* + *	+
+	*****	+
	-----b1-----	

Section Type I

b	(m)	1.0000
bw	(m)	0.3000
b1	(m)	1.0000
hf1	(m)	0.3000
hf2	(m)	0.3000
h	(m)	1.6500
ds	(m)	1.5500
dp	(m)	1.5000
yt	(m)	0.8250
yb	(m)	0.8250
A	(m^2)	0.9150
I	(m^4)	0.3068

Material Properties

Concrete

Ec	(Pa)	29437912629.8044
fci'	(Pa)	29420000.0000
fc'	(Pa)	39230000.0000
Unit Weight	(N/m^2)	23000.0000
beta1		0.7841

Prestress Steel

System		bonded
Diameter	(m)	0.0127
Each Area	(m^2)	0.00009871
Ep	(Pa)	200000000000.0000
fpu	(Pa)	1861000000.0000
fpy	(Pa)	1674600000.0000
fpj	(Pa)	1488800000.0000
fpi	(Pa)	1302700000.0000
fse	(Pa)	1116600000.0000
vp		0.5500

Nonprestress Steel

Diameter	(m)	0.0250
Each Area	(m ²)	0.00049100
Es	(Pa)	2000000000000.0000
f _y	(Pa)	392400000.0000
Stirrup Steel		
Diameter	(m)	0.0090
Each Area	(m ²)	0.00006360
f _y	(Pa)	235360000.0000

Exposure Condition
Dry air or protective membrane

Material Cost

Concrete	(Baht/m ³)	3000.0000
Prestress Steel	(Baht/kg)	120.0000
Nonprestress Steel	(Baht/kg)	25.0000
Formwork	(Baht/m ²)	300.0000

Loading

Uniform Load	(N/m)	
Self Weight Load		21045.0000
Superimposed Dead Load		20000.0000
Live Load		30000.0000

----- MOMENT AT EACH SECTION -----

Self Weight (N.m)

Midspan Section	
Span 1	484653.9706
Span 2	851084.5588
Span 3	851084.5588
Span 4	484653.9706
Inner Support Section	
Support 1	-1330786.7647
Support 2	-1702169.1176
Support 3	-1330786.7647

Superimposed Deadload (N.m)

Midspan Section	
Span 1	460588.2353
Span 2	808823.5294
Span 3	808823.5294
Span 4	460588.2353
Inner Support Section	
Support 1	-1264705.8824
Support 2	-1617647.0588
Support 3	-1264705.8824

Live load (N.m)

Midspan Section	
Span 1	690882.3529
Span 2	1213235.2941
Span 3	1213235.2941
Span 4	690882.3529
Inner Support Section	
Support 1	-1897058.8235
Support 2	-2426470.5882
Support 3	-1897058.8235

Total Load (N.m)

Midspan Section		
Span 1	1957787.4536	
Span 2	3792180.2244	
Span 3	3792180.2244	
Span 4	1957787.4536	
Inner Support Section		
Support 1	-3420341.8215	
Support 2	-4980422.7296	
Support 3	-3420341.8215	
Ultimate Load	(N.m)	
Midspan Section		
Span 1	2819501.9830	
Span 2	5305408.1656	
Span 3	5305408.1656	
Span 4	2819501.9830	
Inner Support Section		
Support 1	-5786480.0568	
Support 2	-8006878.6120	
Support 3	-5786480.0568	

----- ALLOWABLE LIMIT -----

Minimum Bonded Reinforcement (Unbonded System)		
0.004A	(m^2)	0.00366000
Stress at Transfer Stage (Pa)		
Compressive Stress, 0.60fc'	17652000.0000	
Tensile Stress, -0.25sqrt(fc')	-1356005.1622	
Stress at Service Load (Pa)		
Compressive Stress		
Sustained Load, 0.45fc'	17653500.0000	
Total Load, 0.60fc'	23538000.0000	
Limits for Reinforcement, 0.36beta1		0.28226571
Permissible Deflection (m)		
Short-Term Deflection, L/360		
Span 1	0.05555556	
Span 2	0.08333333	
Span 3	0.08333333	
Span 4	0.05555556	
Long-Term Deflection, L/480		
Span 1	0.04166667	
Span 2	0.06250000	
Span 3	0.06250000	
Span 4	0.04166667	
Maximum Crack Width	(mm)	0.410

----- FLEXURAL ANALYSIS RESULT -----

Classified as		
Midspan Section		
Span 1	Class U	
Span 2	Class U	
Span 3	Class U	
Span 4	Class U	

Inner Support Section		
Support 1	Class U	
Support 2	Class C	
Support 3	Class U	
Stress at Transfer Stage (Pa)		
Compressive Stress		
Midspan Section		
Span 1	5412017.7923	
Span 2	3542574.9420	
Span 3	3542574.9420	
Span 4	5412017.7923	
Inner Support Section		
Support 1	5822221.7178	
Support 2	4274450.0589	
Support 3	5822221.7178	
Tensile Stress		
Midspan Section		
Span 1	209381.8579	
Span 2	2078824.7082	
Span 3	2078824.7082	
Span 4	209381.8579	
Inner Support Section		
Support 1	-200822.0676	
Support 2	1346949.5914	
Support 3	-200822.0676	
Stress at Service Load (Pa)		
Compressive Stress		
Sustained Load		
Midspan Section		
Span 1	1604121.2924	
Span 2	4283631.7442	
Span 3	4283631.7442	
Span 4	1604121.2924	
Inner Support Section		
Support 1	3739744.0994	
Support 2	6158092.2098	
Support 3	3739744.0994	
Total Load		
Midspan Section		
Span 1	4038457.9832	
Span 2	9193386.1963	
Span 3	9193386.1963	
Span 4	4038457.9832	
Inner Support Section		
Support 1	6918715.9083	
Support 2	16004332.8668	
Support 3	6918715.9083	
Crack Width (mm)		
Midspan Section		
Span 1	0.00000000	
Span 2	0.00000000	
Span 3	0.00000000	
Span 4	0.00000000	
Inner Support Section		
Support 1	0.21922277	
Support 2	0.21627882	
Support 3	0.21627882	
Resistance Moment, 0.9Mn (N.m)		

Midspan Section	
Span 1	4576105.5352
Span 2	5054098.4249
Span 3	5054098.4249
Span 4	4576105.5352
Inner Support Section	
Support 1	6233049.4736
Support 2	8522246.5335
Support 3	6233049.4736
Cracking Moment, Mcr	(N.m)
Midspan Section	
Span 1	3771141.0152
Span 2	3489303.0503
Span 3	3489303.0503
Span 4	3771141.0152
Inner Support Section	
Support 1	4627158.1881
Support 2	4452103.5516
Support 3	4627158.1881
Reinforcement Index	
Midspan Section	
Span 1	0.05970057
Span 2	0.06596212
Span 3	0.06596212
Span 4	0.05970057
Inner Support Section	
Support 1	0.08161598
Support 2	0.11292370
Support 3	0.08161598
Short-Term Deflection	(m)
Midspan Section	
Span 1	0.00166890
Span 2	0.00810536
Span 3	0.00810536
Span 4	0.00166890
Long-Term Deflection	(m)
Midspan Section	
Span 1	-0.00022824
Span 2	0.03913058
Span 3	0.03913058
Span 4	-0.00022824
Shear Strength Provided By Shear Reinforcement (N)	
Midspan Section	
Span 1	44003.8572
Span 2	138241.4552
Span 3	127500.0042
Span 4	44003.8572

----- DESIGN RESULT -----

PPR	0.5000
Concrete Cost	(Baht) 274500.0000

Prestressing Steel

Number		20
Area	(m ²)	0.00197420
Length	(m)	100.6165
Cost	(Baht)	185924.2891

Nonprestressing Steel

At Midspan Section

Number		
Span 1		0
Span 2		2
Span 3		2
Span 4		0
Area	(m ²)	
Span 1		0.00000000
Span 2		0.00098200
Span 3		0.00098200
Span 4		0.00000000
Length	(m)	
Span 1		13.6325
Span 2		17.8664
Span 3		17.8664
Span 4		13.6325

At Inner Support Section

Number		
Span 2		7
Span 3		17
Span 4		7
Area	(m ²)	
Support 1		0.00343700
Support 2		0.00834700
Support 3		0.00343700
Length	(m)	
Span 1		11.8394
Span 2		13.3236
Span 3		11.8394
Cost	(Baht)	44398.7020

Stirrup Steel

Number		
Span 1		34
Span 2		91
Span 3		84
Span 4		34
Spacing	(m)	
Span 1		0.6000
Span 2		0.3303
Span 3		0.3581
Span 4		0.6000
Cost	(Baht)	11753.3754

Formwork

Cost	(Baht)	171000.0000
------	--------	-------------

Total Cost

(Baht)	687576.3665
--------	-------------

 OPTIMAL DESIGN
 OF
 PARTIALLY PRESTRESSED CONCRETE CONTINUOUS BEAMS

----DESIGN RESULT AT PPR = 0.5000 ----

Prestressing Steel		
Aps	(m ²)	0.00197420 (20)
Nonprestressing Steel		
Midspan Section		
Span 1	(m ²)	0.00000000 (0)
Span 2	(m ²)	0.00098200 (2)
Span 3	(m ²)	0.00098200 (2)
Span 4	(m ²)	0.00000000 (0)
Inner Support Section		
Support 1	(m ²)	0.00343700 (7)
Support 2	(m ²)	0.00834700 (17)
Support 3	(m ²)	0.00343700 (7)
Spacing of Stirrup		
Nv		34
Span 1	(m)	0.6000
Nv		91
Span 2	(m)	0.3303
Nv		84
Span 3	(m)	0.3581
Nv		34
Span 4	(m)	0.6000

----FLEXURAL ANALYSIS AT PPR = 0.5000 ----

Classified as (Pa)		
Class U, ft>=-0.7sqrt(fc')	-4384369.966	
Class T, ft>=-sqrt(fc')	-6263385.666	
Class U, ft< -sqrt(fc')		
ft at		
Midspan 1	779884.574	Class U
Midspan 2	-4375043.639	Class U
Midspan 3	-4375043.639	Class U
Midspan 4	779884.574	Class U
Support 1	-2100373.351	Class U
Support 2	-6491420.191	Class C
Support 3	-2100373.351	Class U

Compressive Stress At Transfer Stage (Pa)
 $fc \leq 0.6fc_i'$ 17652000.000

fc at
 Midspan 1 5412017.792 pass

Midspan 2	3542574.942	pass
Midspan 3	3542574.942	pass
Midspan 4	5412017.792	pass
Support 1	5822221.718	pass
Support 2	4274450.059	pass
Support 3	5822221.718	pass

Tensile Stress At Transfer Stage (Pa)
 $ft \geq -0.25\sqrt{fc_i'}$ -1356005.162

ft at		
Midspan 1	209381.858	pass
Midspan 2	2078824.708	pass
Midspan 3	2078824.708	pass
Midspan 4	209381.858	pass
Support 1	-200822.068	pass
Support 2	1346949.591	pass
Support 3	-200822.068	pass

Compressive Stress At Service Stage, Sustained Load (Pa)
 $fc \leq 0.45fc'$ 17653500.000

fc at		
Midspan 1	1604121.292	pass
Midspan 2	4283631.744	pass
Midspan 3	4283631.744	pass
Midspan 4	1604121.292	pass
Support 1	3739744.099	pass
Support 2	6158092.210	pass
Support 3	3739744.099	pass

Compressive Stress At Service Stage, Total Load (Pa)
 $fc \leq 0.6fc'$ 23538000.000

fc at		
Midspan 1	4038457.983	pass
Midspan 2	9193386.196	pass
Midspan 3	9193386.196	pass
Midspan 4	4038457.983	pass
Support 1	6918715.908	pass
Support 2	16004332.867	pass
Support 3	6918715.908	pass

Crack Width (mm)
Maximum Crack Width 0.410

Crack Width at		
Midspan 1	0.000000	null
Midspan 2	0.000000	null
Midspan 3	0.000000	null
Midspan 4	0.000000	null
Support 1	0.219223	null
Support 2	0.216279	pass
Support 3	0.216279	null

Resistance Moment (N.m)

0.9Mn>=Mu

Mu at	
Midspan 1	2712281.018
Midspan 2	4999062.552
Midspan 3	4999062.552
Midspan 4	2712281.018
Support 1	6143883.273
Support 2	8262166.624
Support 3	6143883.273

0.9Mn at		
Midspan 1	4576105.535	pass
Midspan 2	5054098.425	pass
Midspan 3	5054098.425	pass
Midspan 4	4576105.535	pass
Support 1	6233049.474	pass
Support 2	8522246.533	pass
Support 3	6233049.474	pass

Cracking Moment (N.m)

0.9Mn>=1.2Mcr

1.2Mcr at	
Midspan 1	4525369.218
Midspan 2	4187163.660
Midspan 3	4187163.660
Midspan 4	4525369.218
Support 1	5552589.826
Support 2	5342524.262
Support 3	5552589.826

0.9Mn at		
Midspan 1	4576105.535	pass
Midspan 2	5054098.425	pass
Midspan 3	5054098.425	pass
Midspan 4	4576105.535	pass
Support 1	6233049.474	pass
Support 2	8522246.533	pass
Support 3	6233049.474	pass

Reinforcement Index, RI

RI<=0.36beta1 0.282266

RI at		
Midspan 1	0.059701	pass
Midspan 2	0.065962	pass
Midspan 3	0.065962	pass
Midspan 4	0.059701	pass
Support 1	0.081616	pass
Support 2	0.112924	pass
Support 3	0.081616	pass

Short-Term Deflection (m)

delta <= L/360

L/360 at	0.055556
L/360 at	0.083333
L/360 at	0.083333

L/360 at	0.055556	
detla at		
Midspan 1	0.001669	pass
Midspan 2	0.008105	pass
Midspan 3	0.008105	pass
Midspan 4	0.001669	pass

Long-Term Deflection (m)		
delta <= L/480		
L/480 at	0.041667	
L/480 at	0.062500	
L/480 at	0.062500	
L/480 at	0.041667	
detla at		
Midspan 1	-0.000228	pass
Midspan 2	0.039131	pass
Midspan 3	0.039131	pass
Midspan 4	-0.000228	pass

Shear Strength Provided By Shear Reinforcement (N)
 $V_s \leq (2/3)\sqrt{f_c} b w' d$ 1910332.628

Vs at		
Midspan 1	44003.8572	pass
Midspan 2	138241.4552	pass
Midspan 3	127500.0042	pass
Midspan 4	44003.8572	pass

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวชัญญาภรณ์ วันเฉียง เกิดเมื่อวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2525 ที่จังหวัดยะลา
สำเร็จการศึกษาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตจากภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เมื่อปีการศึกษา 2546 และเข้าศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์
มหาบัณฑิต ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา
2547

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย